

SAPERE AUDE

2026 | Nr. 2 | Birželis | XXXIX



VILNIUS
TECH

Vilniaus Gedimino
technikos universitetas

Sapere Aude

VILNIUS TECH
universiteto leidinys
2026 metų birželis,
NR. 2, (XXXIX)
ISSN 2029-4999

ISSN 2029-4999



9 772029 499004

Mieli skaitytojai,

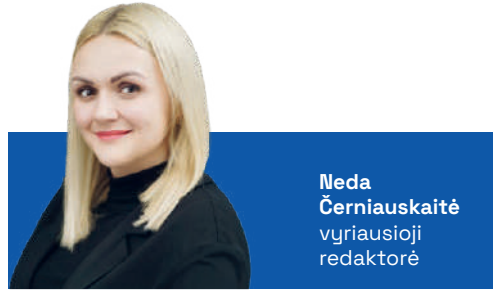
praeitis nėra tik nugarmėjęs laikas. Tai gyva, nuolat pulsuojanti atmintis, kuri formuoja mūsų kasdienybę ir įkvepia kurti rytojaus sprendimus. Šis jubiliejinis SAPERE AUDE numeris kviečia pažvelgti į laiką ne kaip į atkarpą, o kaip į nenutrūkstamą pasakojimą, kuriame kiekviena karta palieka savo ženklą generuodama idėjas, pasirinkimus, skatinama drąsiai veikti ir kurti išskirtinius sprendimus.

Šiais metais VILNIUS TECH mini reikšmingą sukaktį – 70 metų jubiliejų. Jis žymi ne tik nueitą kelią, bet ir sukauptą patirtį. Per septynis dešimtmečius universitetas augo kartu su bendruomene, koja kojon žengė su technologijomis ir sykiu išliko vieta, kurioje svarbiausias yra žmogus, jo įgyvendinami sprendimai ir kūrybinis potencialas.

Kiekviena karta, peržengusi universiteto slenkstį, atsinešė savų klausimų ir išsinešė savus atsakymus. Vieniems tai buvo pirmieji žingsniai profesiniame kelyje, kitiems – erdvė ieškoti, klysti, kurti ir atrasti. Tačiau visus juos jungia bendra patirtis: universitetas – tai vieta, kurioje gimsta ne tik žinios, bet ir formuojasi pasaulėžiūra, priimami neeiliniai sprendimai.

Žvelgdami į praeitį matome ne tik datas ar faktus. Matome žmones – akademinės bendruomenės narius, studentus, alumnus. Būtent jų istorijos kuria tikrąją universiteto tapatybę. Šios istorijos ir sukauptos patirtys tampa tiltu tarp praeities ir ateities. Jos primena, kad universitetas nėra tik institucija – tai gyvas organizmas, kurio pagrindinė varomoji jėga yra bendruomenė.

Šiame jubiliejiname numeryje susitinka skirtingi balsai: patirtimi dalijasi alumnai, savo požiūrį formuoja dabartiniai studentai, o dėstytojai reflektuoja apie besikeičiantį universiteto vaidmenį. Tai dialogas tarp kartų, patirties ir lūkesčių, tradicijų bei inovacijų. Prie šio leidinio prisidėję buvę SAPERE AUDE straipsnių autoriai dar kartą



Neda Černiauskaitė
vyriausioji redaktorė

patvirtina jo idėją – telkti skirtingų kartų patirtis ir kurti bendrą pasakojimą.

Jubiliejinis numeris žymi ir naują SAPERE AUDE etapą. Atnaujintas leidinio dizainas, naujos rubrikos ir platesnis temų spektras atveria dar daugiau erdvės universiteto bendruomenės balsams. Nuo šiol sieksime aktyviau įtraukti studentus, skatindami juos dalytis savo išvalgomis, patirtimi ir idėjomis. Būtent skirtingų perspektyvų dialogas leidiniui suteikia gyvybės, o bendruomenei – galimybę geriau vieniems kitus pažinti. Todėl kviečiame visus, norinčius prisidėti prie SAPERE AUDE kūrimo, drąsiai kreiptis ir tapti šio pasakojimo dalimi.

Šiandien, kai pasaulis keičiasi ypač sparčiai, universitetui tenka dar svarbesnė misija – ne tik perduoti žinias, bet ir ugdyti gebėjimą mąstyti kritiškai, kurti atsakingai ir veikti drąsiai. Praeitis čia tampa ne nostalgija, o pagrindu – iš jos semiamės stiprybės, puoselėjame vertybes.

Šis jubiliejinis numeris – ne tik žvilgsnis į praeitį. Tai kvietimas sąmoningai kurti ateitį. Kiekvienam šios bendruomenės nariui tenka garbė, o kartu ir atsakomybė tęsti šį pasakojimą generuojant naujas idėjas, įgyvendinant naujus sprendimus, formuojant neeilinį požiūrį.

Įkvepiančių istorijų –
vyr. redaktorė **Neda**

VYRIAUSIOJI REDAKTORĖ

Neda Černiauskaitė

LEIDINIŲ RENGĖ:

Pramogų prodiusavimo studijų programos studentė Amelija Žakšauskaitė, Kūrybinių industrijų studijų programos studentė Joana Dacevič, Lina Mustafinaitė, Kristina Lazickienė, Eglė Kirliauskaitė-Blaževičė, Milda Mockūnaitė-Vitkienė

VIRŠELIS

Andrius Pucėta, Architektūros studijų programos studentas

SAPERE AUDE REDAKCIJA

Vilniaus Gedimino technikos universitetas
Viešosios komunikacijos direkcija
Saulėtekio al. 11
10223 Vilnius
Tel. (8 5) 274 9936
El. paštas press@vilniustech.lt

SPAUSDINIMAS

UAB „BALTO print“
Tiražas 600 egz.

3

Rektorių archyvai – nuo studentavimo pokštų iki svarbiausių universiteto pasiekimų

6

Emeritės prof. dr. Marijos Burinskienės gyvenimo kelias universitete: apie patirtis, skirtingas kartas ir puoselėjamas vertybes

9

Nuo logotipo iki vertybių: kaip kūrėme savo įvaizdį?

11

Universiteto naujienos

13

Ateities profesijos: dėstytojų ir studentų perspektyva

19

Globalios naujienos

23

VILNIUS TECH alumnas Robertas Dargis: „Lyderis negali vengti sprendimų, net ir netobulų“

25

Rytojaus universitetas: dialogas tarp dėstytojo ir studento

28

60 metų universitete praleidęs Arūnas Speičys: čia mokėsi ir dirbo keturios šeimos kartos

30

Universiteto dienoraštis

34

Vertybinis stuburas ir profesionali komanda: Alvydės Palaimaitės kelias į Europos marketingo viršūnę

37

Nerūdijanti studentiška meilė: VILNIUS TECH vienas kitą atradusios poros

43

Stažuotės, keičiančios karjerą: nuo patirties JAV iki startuolių

47

Laikobusas

Turiny

Rektorių archyvai – nuo studentavimo pokštų iki svarbiausių universiteto pasiekimų

Universitetas – tai ne tik mokslo pasiekimai, bet ir aukštąją mokyklą kūrusių asmenybių vizijos bei gyvi prisiminimai. VILNIUS TECH 70-mečio proga keturi universiteto rektoriai dalijasi lemtingais įvykiais, formavusiais institucijos veidą, ir spalvingais akademinio gyvenimo užkulisiais. Kviečiame pažvelgti į universiteto istoriją vadovų akimis, kur rimti, reikšmingi sprendimai susijungia su įsimintiniausiomis jų pačių studentavimo istorijomis.

Parengė studentės Amelija Žakšauskaitė (Kūrybinių industrijų fakultetas, Pramogų prodiusavimas, II kursas) ir Joana Dacevič (Kūrybinių industrijų fakultetas, Kūrybinės industrijos, II kursas)



Prof. habil. dr. Edmundas Kazimieras Zavadskas – Vilniaus Gedimino technikos universiteto pirmasis rektorius, kadencijas ėjęs 1990–2002 m., Lietuvos mokslininkas, inžinierius. Dabar stabilkime ir pažūrėkime, kokie esminiai įvykiai kūrė universitetą tokį, kokį matome šiandien.

Statuso pakeitimas bei plėtra

„Kai tapau rektoriumi, mano pagrindinis uždavinys – kad Vilniaus inžinerinis statybos institutas (VISI) taptų technikos universitetu. Jau po devynių mėnesių Lietuvos Aukščiausioji Taryba priėmė sprendimą reorganizuoti VISI į Technikos universitetą. Jeigu to nebūtume pasiekę, šiandien šio universiteto nebūtume turėję – jis būtų seniai prijungtas prie kurio kito. Buvo suformuota Technikos universiteto struktūra su devyniais fakultetais. Taip pat pavyko gauti Trakų gatvės kompleksą, didelę Naugarduko gatvės gamyklą ir Plytinės gatvės automokyklą su visa teritorija. 1994 m. universitetui buvo suteiktas Gedimino vardas“, – pasakoja prof. habil. dr. E. K. Zavadskas.

Šie elementai – universiteto statusas, išplėsta

infrastruktūra, fakultetų sukūrimas bei Gedimino vardo suteikimas – tapo pirmojo rektoriaus pasiekimais, kurie suformavo mūsų universiteto įvaizdį.

Pas dėstytoją skrido lėktuvu

Kaip studentas, E. K. Zavadskas buvo labai darbštus – pirmą kursą baigė neakivaizdiniu būdu dirbdamas matematikos mokytoju, antrą kursą – dienomis dirbdamas statybose, o vakarais vaikščiodamas į paskaitas. Studijų metais būsimasis rektorius dėl mokslo buvo pasiryžęs viskam. Jis pamena, kad kartą ėmė spausti griežti terminai, o nespėjus laiku atsiskaiyti, jam būtų gręsęs tiesioginis šaukimas į kariuomenę. Artėjant semestro pabaigai, didžiausia kliūtimi tapo paskutinis neatsiskaiytas braižomosios geometrijos darbas. Suvokdamas, kad laikas senka ir rizikuoti siunčiant brėžinius paštu nebegalima, E. K. Zavadskas priėmė neeilinį sprendimą: sėdo į lėktuvą An-2 ir išskrido į Kauną ieškoti dėstytojo, turėjusio priimti šį lemiamą atsiskaitymą.

„Dabar net juokas ima – iš Vilniaus į Kauną skridau lėktuvu. Iš pradžių dėstytojo neradau, tad išsi-aiškinęs adresą nuvažiavau į Julijanavos gyvenvietę. Ten jį radau prie namų besišnekučiuojantį su kaminkrėčiu ir rūkantį pypkę. Prisistačiau, kad esu neakivaizdininkas, atvežiau atliktą darbą ir man žūtbūt reikia jį atiduoti. Kitą dieną Statybos fakultete docentas patvirtino, kad darbą priėmė, tačiau surengė netradicinį egzaminą: savo kabinete pastatė mane prie kulmano, davė didelį lapą ir liepė per kelias valandas padaryti sudėtingą brėžinį. Jis norėjo įsitikinti, ar iš tiesų projektus moku braižyti pats. Kai viską nubraižiau ir atsakiau į kelis klausimus, jis darbą įvertino ketvertu“, – prisimena prof. habil. dr. E. K. Zavadskas.



Prof. habil. dr. Romualdas Ginevičius – Lietuvos mokslininkas, ekonomistas ir ilgametis universiteto rektorius, kurio kadencija truko nuo 2002-ųjų metų iki 2011-ųjų.

Svarbiausias pasiekimas – tarptautinė mokslo erdvė

„Mano rektoriavimo metu Lietuvos mokslas tik pradėjo integruotis į tarptautinę erdvę. Žurnalai pradėti steigti tarptautiniu mastu – sudaromos tarptautinės redkolegijos, pereinama prie anglų kalbos, pradėtas tarptautinis recenzavimas ir pan. Įvedėme prestižinių publikacijų skatinimą – 5 tūkst. litų premiją už straipsnį. Rezultatai pranoko visus lūkesčius – pagal mokslo žurnalų skaičių prilygome žinomiausiems universitetams – Oksfordo, Harvardo, labai išaugo prestižinių straipsnių skaičius“, – prisimena prof. habil. dr. R. Ginevičius.

Rektorius akcentuoja, kad finansinė motyvacija ir nuosavų, aukšto lygio žurnalų kūrimas buvo esminė žinomumo strategija. Tai leido universitetui ne tik gauti didesnį finansavimą, bet ir tapti lygiaverčiu partneriu pasauliniame mokslo žemėlapyje.

Graslinimas sudeginti „Žigulį“ ir šeši skolos lapeliai

Darbas su studentais rektoriui R. Ginevičiui paliko ryškių prisiminimų. Vienas jų – istorija apie neišlaikytą egzaminą, kai įpykęs studentas koridoriuje tiesiai pasakė: „Ten aikštelėje stovi tavo raudonas „Žigulis“, jis bus sudegintas.“ Nors situacija skambėjo dramatiškai, viskas baigėsi taikiai dekanų kabinete, kur studentas, atvėsus emocijoms, nuoširdžiai atsiprašė.

Prof. habil. dr. R. Ginevičius prisimena ir dar vieną studentą, kuris jį nustebino atkaklumu.

„Vienas Elektronikos fakulteto studentas užsimanė perstoti į verslo vadybą. Sutikrinau studijų pla-

nus – išėina šešios skolos. Situacija beviltiška. Tą žinodamas ir nenorėdamas jo nuvilti, išrašiau šešis skolos lapelius ir pasakiau: jeigu per mėnesį visas skolas sutvarkysi – pervesiu. Lygiai po mėnesio atsidaro kabineto durys, įeina tas studentas ir ant stalo deda visus šešis užpildytus lapelius“, – prisimena prof. habil. dr. R. Ginevičius.

Ištesėjęs duotą pažadą, dekanas studentą pervėdė į norimą specialybę, o baigęs studijas jaunuolis greitai kopė karjeros laiptais, dirbo didžiausiose šalies įmonėse. Vėliau, vadovaujant pačiam prof. habil. dr. R. Ginevičiui, sėkmingai apgynė daktaro disertaciją.

Šiandien šis buvęs „skolininkas“ yra pripažintas vienu autoritetingiausių ir labiausiai vertinamų savo srities specialistų visoje Lietuvoje.



2011–2021 m. rektoriumi dirbęs, o dabar Senato pirmininko pareigas einantis **prof. dr. Alfonsas Daniūnas** savo kadencijos metu universitetą matė visokį.

Proveržis pasaulio reitinguose

Vienas esminių įvykių jo kadencijos metu – universiteto įvertinimas pasauliniuose reitinguose. Iki 2012 m. universiteto vardas nefigūravo svarbiausiuose pasaulinio lygio reitinguose, o dėl vykdomų mokslo, studijų reformų 2018 m. pavyko viename prestižiškiausių ir plačiausiai naudojamų pasaulio universitetų reitingų „QS World University Rankings“ įsiveržti į geriausiųjų 600-tuką.

„Tie pasauliniai reitingai, kad ir kaip į juos žiūrėtume, atspindi universiteto bendrą pajėgumą moksle ir studijose, tvarumą, – pabrėžia buvęs rektorius. – Intensyvaus universiteto bendruomenės darbo dėka gerus rezultatus pasiekėme ir pagal atskiras kryptis, 2018 m. tarp geriausių pasaulyje civilinės inžinerijos krypties aukštųjų mokyklų patekome į 100-tuką.“

Naujasis universiteto vardas

2020 m. buvo priimta ir naujo universiteto vardo bei ir įvaizdžio koncepcija – Vilniaus Gedimino technikos universitetas tapo VILNIUS TECH, daugiau dėmesio imta skirti universiteto įvaizdžiui ir komunikacijai. Prisimindamas šiuos pokyčius, prof. dr. A. Daniūnas pabrėžia, jog tai buvo vienas iš svarbių žingsnių universiteto modernizacijos link.

„Universiteto vardas susijęs su Gedimino istorija, su Vilniaus miestu. Kitas žodis – technika. Jeigu grįžtume kelis šimtmečius atgal, tai buvo labai aiškiai apibrėžiantis dalykas. Bet dabar sąvoka „technologijos“ įleido šaknis praktiškai visose srityse, taip pat ir socialiniuose, humanitariniuose ir kituose moksluose. Svarbu pabrėžti, jog esame daugiau nei klasikinis technikos universitetas ir naujasis vardas VILNIUS TECH leidžia visas plėtros veiklas sujungti ir plėstis naujose srityse.“

Rektorius vienai dienai

Prof. dr. A. Daniūno kadencijos metais universitete gyvavo ypatinga tradicija – kartą per metus rektoriaus kėdę jis užleisdavo studentui. Išrinktasis jaunuolis perimdavo universiteto vadovo pareigas ir galėdavo savo kailiu patirti, ką tai reiškia.

„Smagi diena būdavo. Studentas, aišku, negalėdavo pasirašinėti jokių dokumentų, bet sprendavo problemas, dalyvaudavo susitikimuose. Tai būdavo daugiau lyg žaidimas, bet su studentais visada galima sukurti smagių akimirų,“ – prisimena prof. dr. A. Daniūnas.



Nuo 2021 metų VILNIUS TECH vadovaujantis **prof. Romualdas Kliukas** taip pat universiteto alumnas, statybos inžinierius, technologijos mokslų daktaras.

Teko slėptis nuo griežto dėstytojo

Prisimindamas savo studijų laikus rektorius R. Kliukas pasakoja apie nuotykius laboratorijoje. „Turėdavome daryti eksperimentus prof. G. Marčiukaičio kuruojamoje betono bandymo laboratorijoje. Ne visada po savęs palikdavome reikiamą tvarką, todėl profesorius labai pykdavo, o jei dirbdavome su juo nesuderinę, mus net aprėkdavo. Gerokai jo prisibijojom.“

Kartą ant preso plokštės prisiruošiau bandinių ir netikėtai į laboratoriją užėjo G. Marčiukaitis. Iš baimės aš šast ir guliu už preso ant grindų, o profesorius, pamatęs mano ruošinius, pradėjo garsiai piktintis.

Tuo metu į laboratoriją užsuka ir prof. A. Kudzys, pamato mano išlindusias iš už preso kojas, užstumia jas šiuokšlių dėže, nuramina kolegą G. Marčiukaitį ir išsiveda iš laboratorijos.

Aš, išlindęs iš už po preso, dar ilgai negalėjau atsigauti. Porą dienų vengiau abiejų profesorių, bet vėliau sutiktas prof. A. Kudzys apie įvykį laboratorijoje net neužsiminė, tarsi nieko ir nebūtų įvykę“, – prisiminimais dalijasi R. Kliukas.

Didžiuojasi Lietuvos jūreivystės akademija

Kaip vieną ryškiausių ir svarbiausių įvykių savo kadencijoje R. Kliukas įvardija VILNIUS TECH atėjimą į Klaipėdos regioną.

2024 m. Lietuvos aukštosios jūreivystės mokykla tapo Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VILNIUS TECH) padaliniu Klaipėdoje – Lietuvos jūreivystės akademija.

„Jauniems žmonėms šis pokytis suteikė platesnių studijų pasirinkimo ir tęstinumo galimybių ne tik Vilniuje, bet ir Klaipėdoje. Pradėjome vykdyti kolegines studijas, stipriname studijų kokybę, prisidedame prie jūrinės ir inžinerinės valstybės plėtros, o tai yra unikali galimybė stiprinti konkurencingumą tarptautinėse rinkose.“

Esu įsitikinęs, kad šis susijungimas atvėrė akademijai dar platesnių galimybių, o universitetas ėmė ugdyti visas – vandens, oro ir žemės transporto inžinerijos – talentų kartas.

Jungumas – viena strateginių mūsų vertybių, tad kartu paaugome ir papildėme vieni kitus savo išskirtine patirtimi“, – džiaugiasi rektorius.

Emeritės prof. dr. Marijos Burinskienės gyvenimo kelias universitete: apie patirtis, skirtingas kartas ir puoselėjamas vertybes



Prof. dr. Marija Burinskienė,
Aplinkos inžinerijos fakulteto
Kelių katedros emeritė

Kelis dešimtmečius VILNIUS TECH auditorijose ir mokslinėje erdvėje Aplinkos inžinerijos fakulteto Kelių katedros emeritė prof. dr. Marija Burinskienė yra viena ryškiausių Lietuvos urbanistikos ir miestų planavimo srities atstovių. Šiandien ji – Aplinkos inžinerijos fakulteto Kelių katedros profesorė, tačiau emeritės akademinis kelias neatsiejamas nuo visos Lietuvos urbanistikos formavimosi bei raidos.

Prisimindama laikus, kai pati buvo studentė, prof. dr. M. Burinskienė pasakoja, kad studijų metai pirmiausia jai siejasi su itin stipriu bendruomeniškumo jausmu, kuris tuo metu buvo natūrali studentų

gyvenimo dalis. Tai buvo laikai, kai bendrystės jausmas, kasdienės veiklos ir buvimas kartu kūrė stiprius tarpusavio ryšius, išliekančius ilgam.

„Vienas ryškiausių prisiminimų – išvykos į talkas. Nors iš šiandienos perspektyvos tai gali atrodyti kaip darbinė praktika, tuo metu tai buvo ir socialinis, ir kultūrinis reiškinys. Darbas dažnai buvo tik dalis patirties – ne mažiau svarbūs buvo kartu leidžiami vakarai prie laužų ir betarpiškas bendravimas. Kita įsimintina patirtis – miestų transporto srautų skaičiavimai. Stovėdavome sankryžose ir rankiniu būdu fiksuodavome automobilių judėjimą skirtingomis kryptimis. Tai buvo ilgi, kartais visą dieną ar net parą trunkantys tyrimai, kuriuose dalyvaudavo visa grupė. Ši veikla ne tik suteikė praktinių žinių apie miestų planavimą, bet ir leido tiesiogiai pamatyti, kaip gyvai veikia miesto sistema. Tai buvo savotiškas mokslas realybėje – be skaitmeninių įrankių, remiantis stebėjimu, kantrybe ir komandiniu darbu“, – prisimena emeritė.

Prie viso to prisidėjo ir kultūrinė veikla – dalyvavimas chore „Gabija“. Tai, pasak profesorės, buvo ne tik muzikinė patirtis, bet ir svarbi socialinė erdvė. Kelionės į koncertus, bendri pasirodymai ir net paprasti išvykimai į kitą miestą tuo metu turėjo ypatingą vertę, nes kelionės buvo retesnės ir labiau laukiamos.

Kelis dešimtmečius universitete dirbanti emeritė pažymi, kad jos akademinį ir asmeninį kelią stipriausiai formavo universitete dirbę dėstytojai, ypač Miestų statybos katedros atstovai: vedėjas prof. habil. dr. Vaclovas Vytautas Šeštokas ir doc. Pranciškus Juškevičius. Jie išsiskyrė ne tik savo profesionalumu, bet ir plačiu mąstymu, mokslinė intuicija bei gebėjimu įkvėpti studentus.

„Jų požiūris į studentus buvo pagarbus ir kartu motyvuojantis – jie ne tik mokė, bet ir skatino mąstyti savarankiškai, kelti klausimus ir ieškoti atsakymų. Būtent tai tapo svarbiu impulsu pasirinkti akademinį kelią ir likti universitete“, – teigia profesorė.

Jos teigimu, visa tai formavo ne tik žinias, bet ir mąstymo struktūrą – gebėjimą analizuoti, argumentuoti ir pristatyti savo idėjas. Net ir netikėtos situacijos, tokios kaip klaidingai pasirinkta konferencijos data, virsdavo vertingomis gyvenimo pamokomis.

„Gyvenime siekiant užsibrėžtų tikslų, svarbiausias dalykas buvo užsispyrimas, atsakomybės jausmas, nuoseklus darbas, gebėjimas laikytis savo krypties ir nepasiduoti sunkumams. Didelę reikšmę turėjo ir asmeninė motyvacija, susijusi su šeima. Noras pateisinti tėvų lūkesčius taip pat tapo stipriu vidiniu varikliu. Tai suteikė papildomą prasmės jausmą akademiniam keliui ir paskatino siekti daugiau. Svarbiu veiksmu buvo ir galimybės, atsiveriančios akademinėje sistemoje – galimybė tęsti mokslinį kelią, grįžti į doktorantūrą, dirbti universitete“, – pasakoja prof. dr. M. Burinskienė.

Pasakodama apie savo darbo patirtį inžinerijos srityje, kurios didžiąją atstovų dalį sudaro vyrai, emeritė atvirai dalijasi, kad niekada neįjautė baimės ar diskomforto būdama tokioje aplinkoje. Vis dėlto pradžia nebuvo lengva – tuo metu katedroje moterų buvo vos kelios: dvi studijavo aspirantūroje, viena dirbo sekretore, o visi dėstytojai buvo vyrai.

Kadangi baigusi studijas įsidarbino katedroje, kurioje anksčiau lankėsi kaip studentė, iš pradžių į ją buvo žiūrima gana atsargiai – kaip į jauną, dar nepatyrusią specialistę. Tačiau nuoseklus darbas, geri rezultatai ir pastangos ilgainiui pakeitė

kolegų požiūrį. Anot jos, būtent darbštumas ir profesionalumas padėjo įrodyti savo vertę bei pelnyti kolegų pasitikėjimą.

„Didžiausias iššūkis manęs laukė tapus katedros vedėja. Iš pradžių netrūko įtampas – posėdžiai keldavo stresą, o kolegos neretai lygindavo su ankstesniu vadovu, pabrėždami, „kaip buvo daroma anksčiau“. Vis dėlto, laikui bėgant situacija pagerėjo. Esu įsitikinusi, kad svarbiausia tokiose situacijose – nepasiduoti, nuosekliai dirbti ir save matyti kaip lygiavertę partnerę. Būtent taip atsiranda autoritetas ir pripažinimas“, – pažymi emeritė.

Nebijokite netradicinių, net beprotiškų idėjų, nes būtent jos dažnu atveju tampa inovacijų ir pažangos pradžia. Puoselėkite ir bendruomeniškumo jausmą – gebėkite dirbti kartu, pasitikėkite vieni kitais, dalinkitės idėjomis ir kurkite stiprią akademinę aplinką.

”

Marija Burinskienė

Kalbėdama apie pokyčius, ji pažymi, kad šiandien situacija jau kitokia – kai kuriose katedrose moterų net daugiau nei vyrų. Vis dėlto, idealiausia, jos manymu, yra pusiausvyra, nors ji ne visada lengvai pasiekama. Aplinka keičiasi, svarbiausia – gebėti ją priimti bei išlikti atviram.

„Nors iki šiol universitetui vadovavo tik vyrai, ateityje situacija gali pasikeisti. Mano nuomone, pirmoji moteris rektorė turėtų būti iš inžinerijos srities, atsižvelgiant į universiteto identitetą. Tiesa, tam gali prireikti kartų kaitos ar išskirtinės asmenybės, kuri savo pasiekimais pelnytų platų pripažinimą. Nors universitetas plečiasi ir jame stiprėja įvairios studijų kryptys, inžinerija vis dar išlieka pagrindine ašimi, todėl pokyčiams gali prireikti laiko. Tikiu, kad ateityje atsiras žmogus, kuris nustebins bendruomenę ir taps reikšmingo pokyčio simboliu“, – dalijasi profesorė.

Vertindama šiuolaikinę studentų kartą, profesorė

atvira – ši karta yra labai dinamiška ir stipriai paveikta technologinės aplinkos. Tai jauni, drąsūs žmonės, orientuoti į tikslą, kurie natūraliai gyvena skaitmeniniame pasaulyje, greitai perpranta naujus įrankius, drąsiai naudojami technologijomis ir lengvai integruoja dirbtinį intelektą ar kitus skaitmeninius sprendimus į savo mokymosi procesą.

Šis mobilumas, pasak jos, turi dvi puses. Viena vertus, tai didelė laisvė ir galimybės, kita vertus, mažesnis prisirišimas prie organizacijų ir kartais silpnesnis ilgalaikės atsakomybės jausmas. Vis dėlto ji atkreipia dėmesį, kad studentai išlieka labai skirtingi.

Studentai magistrantai išsiskiria aukštesne motyvacija. Dažniausiai jie į universitetą sugrįžta jau turėdami aiškesnį supratimą, ko nori, jų klausimai tikslesni ir labiau orientuoti į praktinius ar mokslinius rezultatus. Tai žmonės, kurie sąmoningai renkasi savo akademinį kelią, o ne tiesiog jame atsiduria.

Kalbėdama apie drąsos paieškas pristatant savo idėjas, emeritė pabrėžia, kad drąsa ugdoma nuosekliai dirbant ir pasitikint savo žiniomis. Ilgą laiką gilinantis į savo sritį, analizuojant, kaupiant patirtį ir remiantis mokslu, natūraliai formuojasi vidinis tvirtumas.

Tokiu atveju idėjų pristatymas tampa ne emociniu iššūkiu, o natūralia ir logiška darbo proceso dalimi. Jei žmogus pats tiki tuo, ką daro, papildomos

drąsos nebereikia – jis tiesiog argumentuotai ir užtikrintai pristato savo požiūrį.

„Dabartiniams studentams taip pat linkiu drąsos, kūrybiškumo ir atvirumo naujoms idėjoms. Ypač svarbu – nebijokite netradicinių, net beprotiškų idėjų, nes būtent jos dažnu atveju tampa inovacijų ir pažangos pradžia. Puoselėkite ir bendruomeniškumo jausmą – gebėkite dirbti kartu, pasitikėkite vieni kitais, dalinkitės idėjomis ir kurkite stiprią akademinę aplinką. Galiausiai, nepamirškite ir universiteto, savo Alma Mater, kuris yra ne tik studijų vieta, bet ir svarbi gyvenimo bei profesinio identiteto dalis“, – linki prof. dr. M. Burinskienė.

Stovėdavome sankryžose ir rankiniu būdu fiksuodavome automobilių judėjimą skirtingomis kryptimis. Tai buvo ilgi, kartais visą dieną ar net parą trunkantys tyrimai, kuriuose dalyvaudavo visa grupė. Ši veikla ne tik suteikė praktinių žinių apie miestų planavimą, bet ir leido tiesiogiai pamatyti, kaip gyvai veikia miesto sistema.

“

Marija Burinskienė



”

Nuo logotipo iki vertybių: kaip kūrėme savo įvaizdį?

Universiteto identitetas iki 2019 m.

Universiteto vizualinis identitetas ilgą laiką rėmėsi akademinėmis tradicijomis ir simboliais, kurie pasakojo apie žinių tęstinumą, drąsą siekti išminties ir pasiekimus. Fakultetai ir padaliniai naudojo savitas logotipų versijas, o komunikacijoje dominavo patikimumo ir akademinės brandos akcentai.

Šūkis

Sapere Aude kvietė siekti tikslų, drąsiai žengti į žinių pasaulį ir nuolat tobulėti. Jis tapo svarbia identiteto dalimi, perteikiančia akademinę ambiciją ir intelektualinį smalsumą.

Lot. Sapere Aude Liet. Siek išminties
Angl. Dare to be Wise

Herbas naudojamas iki šiol. Jis – universiteto heraldikos elementas, naudojamas išskirtinėmis progomis, universiteto spaude, ant simbolinę prasmę turinčių dokumentų, pavyzdžiui, diplomuose, taip išsaugant aukštesnę herbo prasmę ir vertę. Universiteto herbą sukūrė dailininkė Irena Vabalienė.



1969–1996 laikotarpis



1996–2019



Universiteto logotipą sudarė:

Mėbijaus juosta – simbolizuojanti žinių begalybės siekimą, nuolatinį tobulėjimą.

Sapere Aude – šūkis, kviečiantis siekti išminties.

Lauro šakelė – garbės ir jaunystės simbolis, pasiekti rezultatai.

Šie simboliai kūrė aiškią žinutę: universitetas yra vieta, kur susitinka tradicija ir modernumas, o žinios tampa asmeninio augimo pagrindu.

Mėlyna spalva simbolizuoja intelektą ir mintį.

Logotipų raida

Fakultetų ir padalinių logotipai iki 1996 m.

Sistema buvo įvairi ir fragmentuota – skirtingi padaliniai naudojo skirtingas vizualines interpretacijas.



Fakultetų logotipai 1996–2019

Fakultetų logotipai sudaryti iš universiteto logotipo elementų, atskiriant fakultetus jų veiklą atspindinčiu simboliu bei skirtingomis spalvomis.



Universiteto identitetas nuo 2019 m.

2019 m. prasidėjo naujas etapas. Universitetas pristatė šūkį *Kuriantiems rytojui* ir tapo VILNIUS TECH – aiškiai įvardydamas savo technologinį profilį ir ryšį su Vilniumi. Šis pokytis buvo ne tik vizualinis, bet ir strateginis. Universitetas siekė stiprinti universiteto matomumą, išryškinti inžinerijos, technologijų ir inovacijų kryptį bei sustiprinti tarptautinį atpažįstamumą.

Naujoji vizualinė kalba atspindi požiūrį, kad studentai nėra tik pasyvūs žinių gavėjai. Jie yra aktyvūs mokymosi proceso dalyviai, sprendžiantys realius iššūkius ir kuriantys sprendimus, kurių reikia rytojui. Todėl identitetas tapo drąsesnis, švaresnis ir labiau orientuotas į kūrybiškumą bei ateities kompetencijas.

Šūkis

Šūkis pabrėžia aktyvų veikimą, kūrybiškumą ir ateities kompetencijas.

Liet. Kuriantiems rytojui,
Angl. *For the Creators of Tomorrow*

Naujoji logotipų sistema

Pagrindinis logotipas nuo 2019 m.

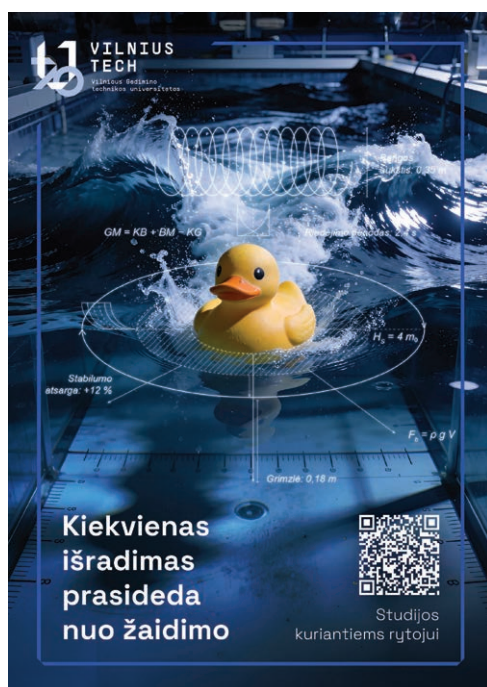


Fakultetų logotipų bendra sistema

Naujoji sistema suvienodina fakultetų ženklus, sukūrė aiškią hierarchiją ir sustiprino universiteto kaip vieningos organizacijos įvaizdį.



Reklaminės kampanijos po 2019 m.





Išrinkta nauja Vilniaus Gedimino technikos universiteto Taryba

2026 m. kovo 31 d. buvo išrinkti akademinės bendruomenės tarybos nariai, balandžio 14 d. Senatas išrinko išorinius tarybos narius, o Studentų atstovybė, pagal galiojančią tvarką, išrinko studentų atstovą ir vieną išorinį narį. Taip buvo suformuota nauja Vilniaus Gedimino technikos universiteto Taryba – aukščiausias universiteto strateginio valdymo organas, formuojantis viziją, misiją ir strateginę kryptį, tvirtinantis svarbiausius veiklos ir finansų sprendimus, skiriantis rektorius bei užtikrinantis universiteto atskaitomybę.

| Vilniaus Gedimino technikos universiteto naują Tarybą išrinkti:

1. Darius Bačinskas, VILNIUS TECH Statybos fakulteto Gelžbetoninių konstrukcijų ir geotechnikos katedros profesorius;
2. Darius Bazaras, VILNIUS TECH Transporto inžinerijos fakulteto Logistikos ir transporto vadybos katedros profesorius;
3. Dainius Dundulis, UAB „Rivona“ direktorius;
4. Arnoldas Gabrėnas, VILNIUS TECH Architektūros fakulteto Architektūros katedros docentas;
5. Audrius Guzikauskas, UAB „KG Constructions Group“ valdybos narys, direktorius;
6. Gabrielė Kovalevskytė, VILNIUS TECH studentų atstovybės prezidentė;
7. Dionis Martsinkevichus, UAB „Transekspedicija“ NVS šalių departamento vadovas;
8. Laurynas Paškevičius, UAB „Scenos techninis servisas“ generalinis direktorius;
9. Justė Rožėnė, VILNIUS TECH Mechanikos fakulteto Mechatronikos, robotikos ir skaitmeninės gamybos katedros docentė;
10. Andrius Stasiukynas, UAB „Stamita“ direktorius;
11. Rima Tamošiūnienė, VILNIUS TECH Verslo vadybos fakulteto Finansų inžinerijos katedros profesorė.

Tarybos kadencija – 5 metai.



Atidaryta nauja studijų bei mokslo erdvė

VILNIUS TECH Biblioteka plečia universiteto studijų ir mokslo infrastruktūrą – Plytinės g. 25, P-2 korpuse duris atvėrė nauja erdvė – Mechanikos, elektronikos ir transporto mokslų skaitykla. Moderni skaitykla buvo įrengta bendradarbiaujant Bibliotekai, Mechanikos, Elektronikos ir Transporto inžinerijos fakultetų dekanams bei universiteto architektui. Ši erdvė prisidės prie žinių kūrimą skatinančio ir bendradarbiavimu grįsto universiteto įvaizdžio stiprinimo.

Skaitykloje lankytojai gali naudotis mechanikos, elektronikos ir transporto inžinerijos sričių leidiniais, patogiomis darbo vietomis bei belaidžiu interneto ryšiu. Artimiausiu metu čia planuojama įrengti ir kompiuterizuotas darbo vietas su specializuota programine įranga. Naujoje skaitykloje vyks studijos, mokslinė veikla ir bendruomenės susitikimai.



VILNIUS TECH įvyko 22-oji karjeros diena GRAVITY

VILNIUS TECH vyko 22-oji karjeros diena „GRAVITY“ – vienas didžiausių tokio pobūdžio renginių Lietuvoje, subūręs apie 10 tūkst. lankytojų ir beveik 100 Lietuvos bei tarptautinių įmonių. Šių metų renginio tema – socialiniai ryšiai – akcentavo tiesioginio bendravimo su darbdaviais svarbą. Tai buvo matyti ir programoje: vyko pranešimai, diskusijos bei įvairios praktinės veiklos, padėjusios dalyviams geriau pažinti profesines galimybes.

Renginio metu studentai ir moksleiviai turėjo galimybę gyvai susitikti su darbdaviais, užmegzti naudingus kontaktus ir geriau suprasti darbo rinkos poreikius, o įmonėms tai buvo proga pristatyti savo veiklą ir pritraukti būsimus darbuotojus. Pasak VILNIUS TECH rektoriaus prof. dr. Romualdo Kliuko, artimiausiu metu išliks didelis įvairių sričių specialistų – ypač inžinerijos, IT, energetikos, transporto ir mechanikos – poreikis, todėl tokie renginiai suteikia studentams realią galimybę dar studijų metu žengti pirmuosius žingsnius karjeros link.



Tarptautinė darbuotojų savaitė „Internationalisation 360“

Kasmetinė Tarptautinė darbuotojų savaitė, organizuojama VILNIUS TECH Tarptautinių ryšių direkcijos, šiemet sulaukė rekordinio susidomėjimo – jame dalyvavo 66 atstovai iš 24 šalių ir 42 universitetų, tarp jų dėstytojai, mokslininkai ir administracijos darbuotojai. Visą savaitę dalyviai turėjo galimybę iš arčiau susipažinti su universiteto veikla – interaktyvių veiklų metu pristatytos studijų programos, moksliniai tyrimai, projektai, bendradarbiavimas su verslu bei iniciatyvos miestui ir bendruomenei.

Renginys sulaukė itin teigiamų dalyvių atsiliepimų – jie akcentavo ne tik profesionalų organizavimą, bet ir šiltą, įtraukią atmosferą, prasmingas diskusijas bei galimybę užmegzti naujus ryšius. Kūrybinės dirbtuvės, diskusijos ir bendros veiklos padėjo stiprinti jau esamas partnerystes ir užmegzti naujus kontaktus, kurie ateityje gali virsti bendrais tarptautiniais projektais.

Ateities profesijos: dėstytojų ir studentų perspektyva

VILNIUS TECH dėstytojai, šiais metais Geriausių dėstytojų apdovanojimuose „Aš dėstau VILNIUS TECH“ apdovanoti specialiais ženkleliais, dalijasi įžvalgomis apie tai, kaip per artimiausius dešimtmečius keisis jų dėstomos sritys, kaip turėtų keistis studijų turinys, kad jis atitiktų dar tik besiformuojančių ateities profesijų poreikius.

O studentai svarsto apie savo karjerą po 10–15 metų ir įvardija savybes bei gebėjimus, kurie, jų nuomone, bus svarbiausi ateities specialistams.

Kaip keisis Jūsų dėstoma sritis artimiausiais dešimtmečiais?



Pirmiausia reikėtų kalbėti apie DI įtaką elektronikai. Neabejotina, DI taps neatsiejama elektroninių sistemų dalimi, tačiau jo integravimas išliks sudėtinga inžinerine užduotimi.

DI diegimas elektronikoje reikalauja ne tik specifinių aparatinių žinių, bet ir gebėjimo užtikrinti optimalų energijos vartojimą bei našumą.

Manau, kad mano dėstoma sritis (programavimas, algoritmai) patirs reikšmingų pokyčių – judėsime ne tik prie aukštesnio lygio abstrakcijų ir platesnio problemų suvokimo, bet ir link gilesnio subtilybių supratimo, kurių DI dažnai neįvertina. Ypač svarbios išliks specifinės srities (angl. *domain*) žinios, kurias paprastai gali sukaupti tik patyrę specialistai.



Visą savo profesinį kelią praleidau dirbdama dėstytoja Elektros inžinerijos katedroje, todėl per daugelį metų turėjau galimybę iš arti stebėti, kaip sparčiai keičiasi ir tobulėja elektros inžinerijos sritis.

Akivaizdu, kad ateityje darbo rinkoje vis labiau reikės elektros inžinierių, gebančių kurti, diegti ir valdyti modernias išmaniąsias elektros bei automatikos sistemas.

Vis didesnę reikšmę įgauna ir atsinaujinančios energijos sprendimai – saulės, vėjo bei kiti tvarios energetikos šaltiniai. Ši kryptis jau šiandien tampa neatsiejama elektros inžinerijos dalimi ir neabejotinai išliks viena svarbiausių ateities tendencijų.

Doc. dr. Olga Chabarova,
Statybos
fakultetas



Manau, kad artimiausiais dešimtmečiais mechanikos ir inžinerijos srityje stiprės skaitmenizavimas, modeliavimas ir DI taikymas. Jau šiandien matome perėjimą nuo tradicinių skaičiavimų prie kompleksinių simuliacijų, automatizuoto projektavimo bei duomenimis grįstų sprendimų. Taip pat didėja tarpdiscipliniškumas – inžinieriai vis dažniau dirba su informacinėmis technologijomis, biomedžiagų ar tvarumo klausimais.

Prof. dr. Artūras Jukna,
Fundamentinių
mokslų
fakultetas



Ateityje fizikos studijos dar labiau orientosis į gilesnį gamtos reiškinių pažinimą – studentai daugiau analizuos, kodėl vyksta tam tikri procesai ir kaip galima keisti jų efektyvumą. Tokios sritys kaip termodinamika, elektrodinamika, radioaktyvumas ar kvantiniai reiškiniai prisidės prie pažangesnių medicinos technologijų ir kosmoso tyrimų plėtros.

Lekt. Mantas Makulavičius,
Mechanikos
fakultetas



Mano dėstoma sritis, apimanti mechatroniką, robotiką ir taikomojo DI technologijas, ateityje taps dar labiau tarpdisciplininė.

Jau šiandien matome, kad robotai ir automatizuotos sistemos vis dažniau jungiami su DI, kompiuterine rega, jutikliais ir duomenų analize. Todėl ateities specialistams reikės gebėti ne tik projektuoti ar programuoti sistemas, bet ir kurti pažangesius, prisitaikančius technologinius sprendimus.

Kaip turėtų keistis studijų turinys, kad studentai būtų pasirengę dar tik besiformuojančioms ateities profesijoms?



Prof. dr. Darius Plonis,
Elektronikos
fakultetas

Reikėtų pabrėžti, kad studijų turinys turėtų tapti lankstesnis, labiau orientuotas į tarpdisciplininius gebėjimus ir gebėjimą mokytis visą gyvenimą, nes būsimos profesijos dar tik formuojasi.

Svarbu derinti stiprų teorinį pagrindą su praktiniais įgūdžiais, ypač programavimu, duomenų analize, DI taikymu ir darbais, su realiais bei gamtoje egzistuojančiais signalais.

Taip pat reikėtų daugiau projektinio, problemų sprendimu grįsto mokymosi, leidžiančio studentams dirbti su neapibrėžtomis užduotimis. Dėl šios priežasties manau, kad studijų procese turėtų būti integruojamos naujos technologijos, įterptinės sistemos ir realiojo laiko sprendimai.

Galiausiai studentams svarbu ugdyti kritinį mąstymą, kūrybiškumą ir gebėjimą adaptuotis prie sparčiai kintančios technologinės aplinkos.



**Doc. dr. Žaneta
Karazijienė,**
Verslo vadybos
fakultetas

Studijų turinys turėtų kryptingai tolti nuo siaurai apibrėžto teorinių žinių perteikimo ir labiau orientuotis į analitinių, kritinio mąstymo bei problemų sprendimo kompetencijų ugdymą.

Ateities profesijos dažnai bus tarpdalykinės, todėl ekonomikos studijose būtina stiprinti ryšius su duomenų analitika, informacinėmis technologijomis, viešąja politika ir aplinkosauga. Studentai turėtų būti sistemingai supažindinami su didžiųjų duomenų analize, ekonominio modeliavimo programiniu įgyvendinimu, scenarijų kūrimu ir rizikų vertinimu.

Be to, svarbu, kad studijų turinys būtų lankstus ir nuolat atnaujinamas, atsižvelgiant į darbo rinkos ir visuomenės pokyčius.

Praktiniai projektai, atvejų analizės, bendradarbiavimas su verslu ir viešuoju sektoriumi sudarytų sąlygas studentams įgyti gebėjimų taikyti teorines žinias realiose situacijose. Tokiu būdu studijos ne tik suteiktų akademinį pagrindą, bet ir ugdytų gebėjimą prisitaikyti prie dar tik besiformuojančių profesinių vaidmenų bei nuolat kintančios ekonominės aplinkos.

Studentams svarbu ugdyti kritinį mąstymą, kūrybiškumą ir gebėjimą adaptuotis prie sparčiai kintančios technologinės aplinkos.

Prof. dr. Darius Plonis



**Lekt. Mantas
Makulavičius,**
Mechanikos
fakultetas

Studijų turinys turėtų būti labiau orientuotas į praktinius projektus, kuriuose studentai kurtų, programuotų, testuotų ir tobulintų realius prototipus.

Reiktų daugiau dėmesio skirti DI, robotų programavimui, jutiklių sistemoms, duomenų analizei ir skaitmeniniams įrankiams. Taip studentai būtų geriau pasirengę ateities profesijoms, kurios bus neįsivaizduojamos be gebėjimo greitai prisitaikyti ir spręsti naujas technologines problemas.



**Asist. dr. Vilma
Nekrašaitė-
Liegė,**
Fundamentinių
mokslų
fakultetas

Studijų turinyje turėtų didėti matematikos taikymo dalis, ypač dirbant su duomenimis, algoritmais ir modeliavimo uždaviniais. Matematikos integracija su programavimu ir skaitmeniniais įrankiais jau dabar aktyviai taikoma studijų procese, nes jie tampa neatsiejama šiuolaikinės profesinės veiklos dalimi.

Atsižvelgiant į sparčiai plintantį DI naudojimą studijų metu, turėtų keistis ir vertinimo metodai – daugiau dėmesio skiriant žodiniam atsiskaitymui, kuris leidžia patikimiau įvertinti studento turimas žinias.



VILNIUS TECH 70-mečio proga Saulėtekyje atidaryta studentų darbų galerija, kurioje eksponuojami Multimedijos ir kompiuterinio dizaino trečiakursių sukurti vizualai. Darbuose jaunieji kūrėjai kūrybiškai interpretuoja universiteto praeities, dabarties ir ateities temas, pasitelkdami fotografiją, grafinį dizainą, 3D modeliavimą ir dirbtinio intelekto įrankius. Kurdami projektus studentai ne tik lavino techninius įgūdžius, bet ir mokėsi argumentuoti kūrybinius sprendimus, laikytis autoriinių teisių principų bei pristatyti savo idėjas. Dalis šių kūrinių taps suvenyriais VILNIUS TECH atvirukais. Ši iniciatyva ne tik skatina kūrybiškumą, bet ir stiprina bendruomeniškumą bei studentų ryšį su universitetu.



I vieta – „Išminties uosto link“, aut. Gabrielė Gilytė, Darija Aurelija Jurevič, Kamilė Sinkevičiūtė, MKDp-25



I vieta – „Ten, kur rytojais buvo vakar“, aut. Emilija Chorševaitė, Beata Balnaitė, Meda Pikčiūnaitė, MKDf-23



I vieta – „VILNIUS TECH studento evoliucijos teorija“, aut. Domantas Skruibys, Donat Dominik Sznicki, Kasparas Matonis, MKDf-23/3



I vieta – „Is It Real or Cake?“, aut. Aušrinė Kunigėlytė, Austėja Sutkevičiūtė, Austėja Lazickaitė, MKDf-23/1

Kaip įsivaizduojate savo būsimą profesiją po 10–15 metų?

Gabija Žibutytė,

Aplinkos inžinerijos fakulteto Pastatų energetikos sistemų inžinerijos II kurso studentė

Ateities specialistui tarpdiscipliniškumas taps būtinybe – nebeužteks išmanyti vien apie šildymo ar vėdinimo sistemas, reikės gebėti įvaldyti ir programavimo pagrindus, duomenų analizę bei atsinaujinančios energetikos sprendimų integraciją. Ne mažiau svarbūs bus lankstumas ir nuolatinis mokymasis, nes technologijų kaita jau dabar vyksta greičiau, nei geba prisitaikyti esami standartai.

Aurimas Ramanauskas,

Fundamentinių mokslų fakulteto Programų inžinerijos I kurso studentas

Manau, kad sparčiai tobulėjant technologijoms, informacinių technologijų sritis keisis labiausiai. Nors sklando įvairios prielaidos, nemanau, kad šios srities specialistai taps neberekalingi – keisis tik jų darbo pobūdis ir specifika dėl DI plėtros.

DI neabejotinai palengvins kasdienį darbą, ypač atliekant elementarias, pasikartojančias ir aiškios struktūros užduotis. Vis dėlto žmogaus gebėjimas vertinti situacijas iš skirtingų perspektyvų, kūrybiškai ir kritiškai mąstyti bei priimti nestandartinius sprendimus išliks nepakeičiamas. Būtent šios savybės ir yra esminės IT srities specialistams.

Liepa Henrieta Rubikaitė,

Architektūros fakulteto Architektūros IV kurso studentė

Manau, kad ateityje kils iššūkių vaizdinės informacijos pateikimo srityje, taip pat keisis ir architektūros tendencijos – dabartinį modernizmą pakeis naujos kryptys ir mados, prie kurių reikės prisitaikyti.

Valdemaras Volodkevičius,

Antano Gustaičio aviacijos instituto Avionikos III 3 kurso studentas

Avionikos sritis, mano nuomone, bus dar labiau grindžiama automatika ir DI sistemomis. Orlai-

viuose bus naudojama vis daugiau pažangių jutiklių, saviagnostikos bei nuotolinės priežiūros sprendimų. Tikėtina, kad avionikos specialistams reikės dar labiau gilinti žinias pažangios elektronikos, specializuotos programinės įrangos ir DI sprendimų srityse.

Gustė Mackonytė,

Antano Gustaičio aviacijos instituto Skrydžių valdymo I kurso studentė

Skrydžių valdymo srityje bus integruotas DI ir pažangi automatizacija. Didžiausias pokytis bus tas, kad įprastas užduotis ir sudėtingus skaičiavimus atliks sistemos. Skrydžių vadovas taps lyg strateginiu koordinatoriumi, atsakingu už bepiločių orlaivių ir tradicinės aviacijos srautų valdymą vienoje erdvėje.

Vis dėlto, mano nuomone, svarbiausia išliks žmogiškoji intuicija, gebėjimas nenumatytose situacijose priimti svarbius sprendimus bei priimti atsakomybę – tai savybės, kurių joks algoritmas negalės visiškai pakeisti.

Mano nuomone, svarbiausia išliks žmogiškoji intuicija, gebėjimas nenumatytose situacijose priimti svarbius sprendimus bei priimti atsakomybę – tai savybės, kurių joks algoritmas negalės visiškai pakeisti.

“

”

Gustė Mackonytė

Domas Launikonis,
Elektronikos fakulteto Informacinių sistemų
inžinerijos II kurso studentas

Savo būsimą profesiją įsivaizduoju kaip vieną svarbiausių technologijų srityje. Itin svarbus išliks informacinių sistemų logikos supratimas, architektūros kūrimas ir kritinis mąstymas. Nors DI gebės generuoti kodą ar sukurti sistemų pagrindus, jis ne visada supras, kaip pokyčiai vienoje srityje gali paveikti kitą. Jam trūks gebėjimo matyti bendrą sistemos vaizdą ir užtikrinti, kad galutinis produktas veiktų nuosekliai bei patikimai.

Labiausiai keisis pats darbo pobūdis. Jei anksčiau specialistams reikėdavo patiems kurti sistemas, integracinius sprendimus ar ieškoti vietų, kur būtini pakeitimai, ateityje, per itin trumpą laiką, didelę dalį šių užduočių galės atlikti DI. Todėl IS specialistų vaidmuo vis labiau bus susijęs su sistemų priežiūra, DI sprendimų tikrinimu, jų elgsenos vertinimu ir bendru sistemos veikimo užtikrinimu.

Ugnė Talitaitė,
Aplinkos inžinerijos fakulteto Tvarumo technologijų II kurso studentė

Po 10–15 metų dirbsiu aplinkos inžiniere srityje, kurios technologijos bus gerokai pažangesnės, tačiau svarbiausias tikslas išliks tas pats – mažinti taršą ir spręsti aplinkosaugos problemas.

Vincetas Jaruševičius,
Statybos fakulteto Statybos ir nekilnojamojo turto valdymo I kurso studentas

Įsivaizduoju, kad ateityje tai būtų dinamiška ir universali profesija, daugiausia apimanti planavimą, koordinavimą ir atsakomybę. Ji būtų susijusi su statybų sektoriumi ir darbu statybos aikštelėje, tačiau kadangi studijų programa apima ir nekilnojamojo turto dalykus, ši profesija taip pat būtų glaudžiai susijusi su nekilnojamojo turto vystymu, administravimu ir priežiūra.

Mano nuomone, ateityje keisis balansas tarp inžinerinės dalies ir nekilnojamojo turto rinkos bei ekonomikos žinių. Vis dėlto inžinerija išliks šios programos pagrindu.

Milda Strokova,
Transporto inžinerijos fakulteto Logistikos ir transporto vadybos I kurso studentė

Manau, kad mano profesija nebus stipriai pasikeitusi, nes tai darbas, kuriame itin svarbus žmogiškasis ryšys ir tiesioginis kontaktas. Vis dėlto tikiu, kad daugelis procesų bus labiau automatizuoti, o nauji technologiniai įrankiai padės palengvinti tam tikras užduotis.

Justė Strainytė,
Lietuvos jūreivystės akademijos Uosto ir laivų bos inžinerinio valdymo I kurso studentė

Darbo aplinka, mano nuomone, bus dar labiau technologiškai pažengusi, todėl vienas pagrindinių pokyčių – sudėtingų procesų supaprastinimas pasitelkiant naujas technologijas. Vis dėlto, itin svarbus išliks nuolatinis specialistų tobulėjimas ir gebėjimas prisitaikyti prie sparčiai besikeičiančios aplinkos.

Rugilė Švagždytė,
Kūrybinių industrijų fakulteto Pramogų prodūsavimo II kurso studentė

Aš manau, kad ji dar labiau prikaustys visų dėmesį. Dėl didesnių galimybių ir technologijų plėtros projektai, renginiai ar laidos atrodo neįtikėtina, todėl žmonėms bus sunku nuo jų atitraukti akis.

Nors tai gali skambėti šiek tiek nerealistiška, studijuodama suprantu, kad jau dabar žmonėms reikia pramogų ir vis stipresnio įsitraukimo. Tai pasiekti nėra lengva, tačiau kartu tai skatina specialistą mąstyti plačiau, siekti daugiau ir neapsiriboti įprastais sprendimais.

Šiandien žmonių dėmesį išlaikyti vis sudėtingiau, todėl reikia nuolat ieškoti būdų, kaip juos sudominti ir įtraukti. Kita vertus, technologijos šį procesą gali ir palengvinti. Todėl, manau, svarbus išliks siekis sudominti auditoriją ir kurti tokius sprendimus, kurie paliktų stiprų įspūdį.

Pasaulis moksle juda greitai – ir mes esame jo dalis. „Globalios naujienos“ atveria langą į tai, kuo gyvena mūsų partneriai visame pasaulyje: kokius tyrimus atlieka, kokias idėjas augina ir kokią ateitį kuria šiandien.

National Sun Yat-sen University, Taivanas

National Sun Yat-sen University (NSYSU) atidarė Jungtinę puslaidininkių technologijų laboratoriją, kuri taps vienu svarbiausių universiteto inovacijų ir technologijų plėtros centrų.

Į laboratorijos kūrimą investuojama apie 800 mln. Taivano dolerių (apie 23 mln. eurų).

Moderniame centre bus vykdomi puslaidininkių gamybos, pakavimo, testavimo ir medžiagų analizės darbai – bus kuriamos ir tobulinamos technologijos, naudojamos lustų bei kitų elektronikos komponentų gamyboje.

Vienas svarbiausių šio centro išskirtinumų – didelio masto puslaidininkių pakavimo ir testavimo laboratorija, įkurta bendradarbiaujant su pasauline technologijų bendrove „ASE Group“.

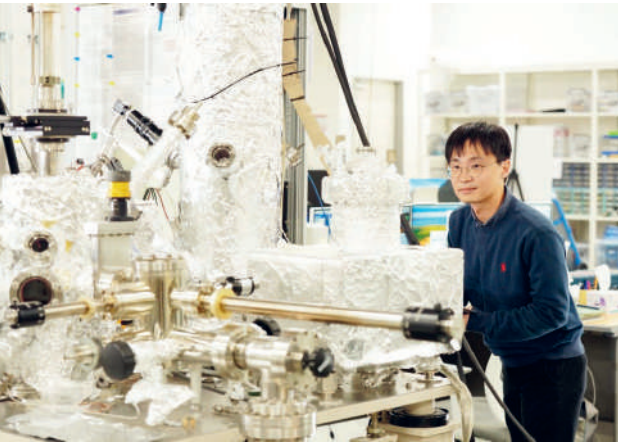
Laboratorijoje bus vystomos trys pagrindinės sritys: naujų įrenginių kūrimas, techninių savybių tyrimai ir pažangių medžiagų analizė.

Tikimasi, kad laboratorija kasmet pritrauks daugiau nei 5 tūkst. studentų, tyrėjų ir pramonės specialistų, o per pirmąjį veiklos dešimtmetį padės parengti daugiau nei 1,2 tūkst. aukštos kvalifikacijos ekspertų.

Ši iniciatyva svarbi ne tik Taivanui, bet ir visai pasaulinei technologijų rinkai. Augant lustų poreikiui, universitetas siekia prisidėti prie naujų specialistų rengimo ir glaudesnio mokslo bei verslo bendradarbiavimo. Taip NSYSU stiprina savo, kaip vieno svarbiausių inovacijų ir puslaidininkių technologijų centrų pasaulyje, poziciją.



POSTECH, Pietų Korėja

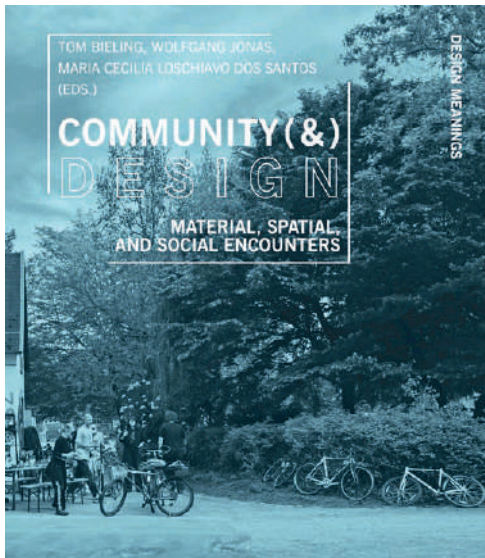


Artėjant POSTECH 40-mečiui, universitetas ne tik apžvelgia pasiektus rezultatus, bet ir ruošiasi naujam veiklos etapui – „POSTECH 2.0“, vadinamajam antrajam universiteto įkūrimo etapui. Jo tikslas – ne sekti jau egzistuojančiomis mokslo kryptimis, o kurti naujas ir tapti lyderiu tokiose srityse kaip dirbtinis intelektas, kvantinės technologijos ir biotechnologijos.

Svarbiausia šios transformacijos dalis – įsitikinimas, kad didžiausia universiteto vertybė yra talentingi žmonės. POSTECH aktyviai siekia pritraukti aukščiausio lygio tyrėjus iš viso pasaulio ir sudaryti jiems sąlygas visą dėmesį skirti drąsiems, inovatyviems moksliniams tyrimams atlikti.

Neseniai prie universiteto prisijungęs profesorius Youngjoon Choi vykdo pažangius grafitu paremtų kvantinių medžiagų tyrimus. Tikimasi, kad jie padės sukurti stabilesnius kubitus – pagrindinius kvantinių kompiuterių elementus, reikalingus naujos kartos kvantinėms technologijoms. Tuo metu profesorius Luke Lee vadovauja tarpdisciplininiais smegenų bangų ir neinvazinių garsinių terapijų tyrimams. Jis taip pat kuria K-BIGHEART – naują tarptautinį biomedicininį inovacijų tyrimų centrą.

University of São Paulo, Brazilija



Universiteto Architektūros ir urbanistikos fakultetas stiprina tarptautinį lyderystės vaidmenį dizaino tyrimų srityje, pristatydamas naują tarptautinį leidinį „Community (&) Design: Material, Spatial, and Social Encounters“. Leidinyje žymūs tarptautiniai mokslininkai nagrinėja, kaip dizainas gali skatinti žmonių susitelkimą, bendruomeniškumą, tvarumą ir įtrauktesnės ateities kūrimą įvairiose pasaulio šalyse.

Svarbų vaidmenį šiame leidinyje atlieka profesorė Maria Cecilia Loschiavo dos Santos – FAUUSP profesorė, kuri yra viena iš knygos sudarytojų. Ji kartu su Tomu Bielingu ir Wolfgangu Jonasu parašė leidinio įvadą. Profesorės tarptautiniu mastu pripažinti tyrimai socialinio dizaino, tvarumo ir urbanistinės kultūros srityse buvo esminiai, formuojant tarpdisciplininę ir socialiai atsakingą leidinio kryptį. Tai dar labiau sustiprina FAUUSP kaip svarbaus kritinio dizaino tyrimų centro pasauliniu mastu vaidmenį.

Šis pasiekimas taip pat atspindi platesnį universiteto tarptautinį pripažinimą. Universitetas 2025 m. „Times Higher Education Latin America University Rankings“ reitinge buvo pripažintas geriausiu universitetu Ibero-Amerikoje ir nuolat vertinamas kaip vienas iš pasaulio lyderių aukštojo mokslo srityje.

Pontificia Universidad Católica del Perú, Peru



Universiteto mokslininkai vadovauja tarptautiniam tyrimų konsorciui, tiriančiam blogėjančią vakarinės Amazonės būklę – vieną svarbiausių planetos ekosistemų. Projektas „AndesFlux“ apima keturių matavimo bokštų tinklą, išdėstytą trijuose Peru regionuose. Čia mokslininkai realiuoju laiku matuoja anglies dioksido (CO₂), vandens garų ir metano mainus tarp miško ir atmosferos.

Tyrėjai Eric Cosio ir Norma Salinas nustatė, kad Amazonėje spartėja didelių ir senų medžių nykimas. Be to, tam tikru metu miškai nebeveikia kaip anglies dvideginį sugerianti ekosistema ir ima patys išskirti CO₂ į atmosferą.

Šie tyrimai – itin svarbūs visam regionui, nes Amazonės miškų garinamas vanduo palaiko daugiau nei trečdalį Pietų Amerikos vandens ciklo. Dėl šios priežasties Amazonės būklės pokyčiai gali turėti tiesioginį poveikį vandens saugumui net ir tokiuose miestuose kaip Lima.

„AndesFlux“ – pasaulinio „AmeriFlux“ tinklo dalis, bendradarbiaujanti su mokslinių tyrimų institucijomis iš Jungtinės Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Prancūzijos ir Vokietijos.

Instituto Superior Técnico, Portugalija



Lisabonoje veikiantis universitetas nuosekliai stiprina savo tarptautinį vaidmenį, plėtodamas strategines partnerystes, dalyvaudamas Europos universitetų aljansuose, vykdydamas tarptautines mobilumo programas ir įgyvendindamas bendrus mokslinių tyrimų projektus.

Vienas iš svarbių šios krypties pavyzdžių – 2026 m. organizuota Tarptautinė personalo savaitė ir Tarptautinė diena. Šis renginys subūrė dalyvius iš 23 šalių ir tapo dar viena proga stiprinti bendradarbiavimą su partneriais Europoje, Afrikoje ir Pietų Amerikoje, dalijantis patirtimi bei gerosios praktikos pavyzdžiais aukštojo mokslo srityje.

Tarptautinė veikla ypač sustiprėjo ir 2023–2025 m., kai „Técnico“ koordinavo „Erasmus+“ pajėgumų stiprinimo projektą I-MAT (angl. *Innovative Mobility Attracting Tools for Latin America*). Šis projektas, įgyvendintas kartu su tarptautiniais partneriais, tarp jų ir VILNIUS TECH, padėjo stiprinti tarptautinio mobilumo galimybes bei aukštųjų mokyklų bendradarbiavimą Lotynų Amerikoje, pasitelkiant inovatyvius ir skaitmeninius sprendimus.

Hellenic Mediterranean University (HMU), Graikija

Universitetas tampa vienu ryškiausių Graikijos aukštojo mokslo pavyzdžių dėl savo pasiekimų mokslinių tyrimų, inovacijų ir tarptautiškumo srityse.

Mokslinių tyrimų srityje net 19 HMU dėstytojų ir mokslininkų – apie 10 proc. viso akademinio personalo – pateko į Stanfordo universiteto sudaromą 2 proc. geriausių pasaulio mokslininkų sąrašą. Universitetui suteiktas 4 žvaigždučių „QS Stars“ įvertinimas, patvirtinantis aukštą studijų, mokslinių tyrimų ir valdymo kokybę. Toks įvertinimas ypač reikšmingas regioniniam universitetui, įkurtam tik 2019 m.

Inovacijų srityje HMU dalyvauja Europos mokslinių tyrimų infrastruktūrų projektuose EMERGE ir „InfraChip“, yra Europos universitetų aljansų ATHENA ir HEROES partneris bei prisideda prie „Erasmus Mundus“ magistrantūros programos EMINENT įgyvendinimo.

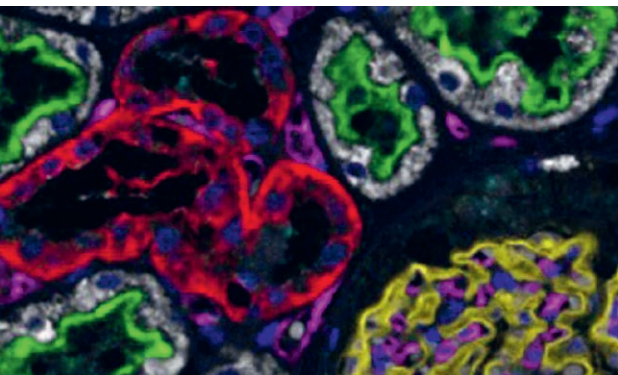
Tarptautiškumo srityje universitetas taip pat demonstruoja reikšmingą augimą. 2024–2025 m. m. į HMU atvyko daugiau kaip 1 tūkst. tarptautinio



mobilumo dalyvių, o 2025–2026 m. m. jų skaičius viršijo 1,2 tūkst. Pagal šiuos rodiklius universitetas užima 4–5 vietą tarp 25 Graikijos valstybinių aukštųjų mokyklų.

HMU koordinuoja 2 virtualių mainų programas, 12 mišriųjų intensyvių programų bei organizuoja „ATHENA Colloquial Talks“ diskusijų ciklą, kuriame dalyvauja daugiau nei 120 mokslininkų iš viso pasaulio. Tryliktoji universiteto Tarptautinė savaitė pritraukė net 420 dalyvių.

KTH Royal Institute of Technology, Švedija



„Žmogaus baltymų atlasas“ (angl. *Human Protein Atlas*) – viena pažangiausių pasaulyje mokslinių iniciatyvų, siekianti sudaryti visų žmogaus organizmo baltymų žemėlapi. Šis projektas padeda mokslininkams geriau suprasti ligų vystymąsi ir kurti tikslesnius gydymo metodus – nuo vėžio iki neurodegeneracinių ligų.

Projektui vadovauja profesorius Mathias Uhlen iš KTH Royal Institute of Technology. Naujausioje projekto versijoje itin svarbų vaidmenį atlieka dirbtinis intelektas – jis naudojamas baltymų struktūrų analizei, genetinėms mutacijoms vertinti ir ligų požymiams nustatyti kraujo mėginiuose.

Šios technologijos leidžia greičiau ir tiksliau diagnozuoti tokias ligas, kaip vėžys, Parkinsono liga ar amiotrofinė lateralinė sklerozė (ALS), dažnai net neatlikus invazinių procedūrų. Mokslininkai tikisi, kad dirbtinio intelekto ir biomedicinos tyrimų derinys ateityje leis ne tik nustatyti ligas ankstyvoje stadijoje, bet ir kiekvienam pacientui pritaikyti individualų gydymą.

VILNIUS TECH alumnas

Robertas Dargis: „Lyderis negali vengti sprendimų, net ir netobulų“



Robertas Dargis – „EIKA Group“, vienos didžiausių nekilnojamojo turto projektų plėtros ir valdymo grupių Lietuvoje, bendraturtis ir valdybos pirmininkas, savo profesiniame kelyje kliaujasi inžineriniu mąstymu, verslo patirtimi ir aktyvia visuomenine veikla.

VILNIUS TECH (tuomet – Vilniaus inžinerinio statybos instituto) alumnas šiandien atvirai kalba apie studijų reikšmę jo pasaulėžiūros formavimuisi, lyderystės principus ir per kelis dešimtmečius išgyventą Lietuvos verslo transformaciją – nuo

centralizuotos sistemos iki dinamiškos, nuolat kintančios rinkos ekonomikos.

Pasak jo, būtent studijų metais prasidėjo esminis mąstymo pokytis – nuo uždaro, vienos tiesos modelio prie platesnio požiūrio, skatinančio kritinį mąstymą, savarankiškumą ir gebėjimą pasaulį matyti kompleksškai. Kartu didelę įtaką formavo ir šeimoje įdiegtos vertybės – atsakomybė, pagarba darbui, disciplina bei supratimas, kad ilgalaikiai rezultatai kuriami nuoseklumu, o ne greitais sprendimais. Šios patirtys vėliau tapo pagrindu tiek profesiniams sprendimams, tiek lyderystės supratimui, kuriame svarbiausia – ne tobuli sprendimai, o gebėjimas juos priimti ir judėti į priekį.

„Svarbų vaidmenį universitete atliko dėstytojai – plataus akiračio žmonės, kurie neapsiribojo vien

inžinerinėmis žiniomis, bet kalbėjo ir apie tai, kas vyksta pasaulyje, kaip keičiasi visuomenė. Studijų aplinka skatino ne mechaninį žinių kartojimą, o gebėjimą mąstyti, kaupti ir sisteminti informaciją. Tai ryškiai kontrastavo su mokykliniu modeliu, kai dažniausiai vertinamas žinių atkartojimas, o ne supratimas“, – prisimena VILNIUS TECH alumnas.

Jis taip pat atkreipia dėmesį, kad, baigus mokyklą, persikėlimas iš mažesnio miesto – Mažeikių – į Vilnių buvo ne tik geografinis pokytis, bet ir svarbus asmeninio augimo etapas. Studijos VILNIUS TECH suteikė daugiau laisvės, tačiau kartu ir atsakomybės: reikėjo pačiam ieškoti žinių, dalyvauti seminaruose, bendrauti ir mokytis savarankiškai.

Kalbėdamas apie savo profesinį kelią, pašnekovas dalijasi, kad inžinerinis išsilavinimas tapo svarbiu mąstymo pagrindu. Jis išmokė struktūruoti problemas, jas skaidyti į dalis, vertinti ir nuosekliai spręsti. Toks analitinis požiūris, jo teigimu, yra universalus, pritaikomas ne tik valdant organizaciją, bet ir kasdienėje veikloje.

„Tuo metu, kai prasidėjo mano profesinis kelias, verslo sąvoka Lietuvoje dar tik formavosi. Nebuvo privačių įmonių ar individualių iniciatyvų. Visa sistema veikė centralizuotai, o darbas vyko valstybės reguliuojamoje aplinkoje. Tik atkūrus Nepriklausomybę prasidėjo tikrasis verslo kūrimosi ir mokymosi laikotarpis. Ši transformacija nebuvo lengva – visko mokytis teko nuo pradžių: kas yra akcinis kapitalas, kaip veikia rinka, kokios yra rizikos ir verslo modeliai. Klaidos buvo neišvengiamos, tačiau būtent jas darant ir taisant

formavosi patirtis ir supratimas“, – pažymi „EIKA Group“ bendraturtis.

Svarbia patirtimi, anot jo, tapo ir darbas su žmonėmis. Nors inžinerinis išsilavinimas suteikė tvirtą techninį pagrindą, praktikoje vis dėlto trūko psichologinių ir socialinių įgūdžių. Būdamas jaunas specialistas ir pradėjęs eiti vadovaujamas pareigas, jis turėjo greitai išmokti dirbti su komanda, ją motyvuoti ir priimti sprendimus realiomis sąlygomis.

„Lyderystės esmė – gebėjimas priimti sprendimus. Lyderis, mano nuomone, negali vengti atsakomybės, net jei sprendimai ir nėra tobuli. Juk dažnai tenka rinktis tarp blogo ir blogesnio, tačiau svarbiausia – priimti sprendimą ir judėti pirmyn“, – sako R. Dargis.

VILNIUS TECH alumnas taip pat atkreipia dėmesį, kad ne mažiau svarbus yra lankstumas, ir greita reakcija – gebėjimas koreguoti sprendimus, kai keičiasi aplinkybės. Per didelis prisirišimas prie vieno pasirinkimo gali stabdyti progresą.

„Viso profesinio kelio metu mane lydėjo suvokimas, kad visuomeninė veikla bei socialiniai ryšiai yra neatsiejami nuo profesinio augimo. Dalyvavimas įvairiose veiklose, darbas su žmonėmis ir bendruomenėmis padėjo formuoti socialinį kapitalą, kuris vėliau tapo svarbia mano verslo ir lyderystės dalimi“, – pasakoja R. Dargis.

Pastaraisiais metais, R. Dargio teigimu, vienu svarbiausių pokyčių tapo skaitmeninė transformacija ir dirbtinio intelekto plėtra. Tai iš esmės keičia verslo procesus, vartotojų elgseną ir organizacijų struktūras, todėl prisitaikymas tampa nuolatine būtinybe.

„Šiandien universitetai turėtų ugdyti ne tik specialistus, bet ir plataus požiūrio žmones, gebančius suprasti pasaulio veikimo principus ir jo pokyčius, kūrybiškai mąstyti ir spręsti sudėtingas situacijas. Studentams, ieškantiems savo kelio, patariu domėtis pasauliu, tačiau nepamiršti, kad kuriama vertė visuomenei yra svarbi asmeninio augimo dalis. Gebėjimas būti naudingu kitiems dažnai tampa ir profesinės sėkmės pagrindu“, – pataria VILNIUS TECH alumnas.

Galiausiai, žvelgdamas į savo nueitą kelią, pašnekovas pabrėžia vieną svarbiausių pamokų – nuolatinį judėjimą į priekį.

„Net jei sprendimai ir būna klaidingi, svarbiausia – nesustoti. Klaidos ir nesėkmės yra proceso dalis, o gebėjimas iš jų mokytis ir judėti pirmyn lemia galutinį rezultatą“, – sako R. Dargis.

Studentams,
ieškantiems savo
kelio, patariu domėtis
pasauliu, tačiau
nepamiršti, kad kuriama
vertė visuomenei
yra svarbi asmeninio
augimo dalis.

“

Robertas Dargis

”

Rytojaus universitetas: dialogas tarp dėstytojo ir studento

Kaip keičiasi universiteto vaidmuo, kai jį vertini iš dviejų skirtingų perspektyvų: buvusio studento, šiandien tapusio dėstytoju ir dabartinio studento, tik pradedančio savo akademinį kelią? Kaip universitetą mato žmogus, kelią jame pradėjęs kaip studentas, o šiandien pats dėstantis kitiems, ir kaip jį vertina studentas, dar tik žengiantis pirmuosius savarankiški gyvenimo žingsnius?

VILNIUS TECH Elektronikos fakulteto atstovai – Elektroninių sistemų katedros prof. dr. Andrius Katkevičius ir elektronikos inžinerijos studentas Nojus Balčiūnas – dvi skirtingos kartos, iš naujo žvelgiančios į šiandienį universitetą ir jo ateitį.



Prof. dr. Andrius Katkevičius
Elektronikos fakulteto Elektroninių sistemų katedra

Nojus Balčiūnas
Elektronikos fakulteto elektronikos inžinerijos 3 kurso studentas

Kaip pasikeitė požiūris į universitetą nuo studijų laikų iki dabar, kai esate dėstytojas?

Požiūris laikui bėgant pasikeitė reikšmingai. Kai Elektronikos fakultete studijavau elektronikos inžineriją, mačiau tik nedidelę universiteto veiklos dalį – daugiausia pedagoginį procesą. Uni-

Kaip apibūdintumėte universitetą ir studijų reikšmę?

Universitetas man visų pirma yra bendruomenė. VILNIUS TECH bendruomenės nariai – labai šilti ir palaikantys žmonės, nuolat raginantys prisijungti prie įvairių universitete ir už jo ribų organizuojamų veiklų.

versitetas tuomet asocijavosi su paskaitomis, laboratoriniais darbais, pratybomis ir egzaminais. Bakaluro studijų metu naiviai tikėjau, kad būsimam inžinieriaus darbui pakanka sėkmingai išlaikyti visus egzaminus. Praktika parodė, kad, norint tapti savo srities profesionalu, būtina papildomai ir kryptingai dirbti pasirinktoje elektronikos srityje, gilinti žinias savarankiškai ir nuolat tobulėti. Tik studijuodamas magistrantūroje pradėjau aiškiau suvokti, kad universitete vykdoma ir aktyvi mokslinė veikla.

Šiandien, perėjęs visus studijų etapus ir sukaupęs pedagoginę bei mokslinę patirtį, universitetą matau kaip daugialypę instituciją, apimančią platų veiklų ir galimybių spektrą – nuo bakaluro studijų pirmakursių ugdymo iki mokslinių ir užsakomųjų projektų vykdymo su vietiniais bei tarptautiniais partneriais.

Kaip keičiasi studentų karta ir jų santykis su mokymusi?

Šiandieniai studentai labiau orientuoti į praktinę naudą ir greitą rezultatą, jie turi daug platesnę ir greitesnę prieigą prie informacijos, todėl vis rečiau apsiriboja vien medžiaga, pateikiama per paskaitas. Tačiau kartu jie susiduria su informacijos pertekliaus ir jos kokybės vertinimo iššūkiais, kai daugelį atsakymų galima gauti naudojantis dirbtiniu intelektu. Pastebimas didesnis poreikis mokytis praktiškai, suprasti žinių taikymą realiame kontekste ir matyti studijų naudą ateities profesinėje veikloje. Keičiasi ir studentų lūkesčiai dėstytojo atžvilgiu – vis labiau vertinamas dialogas, grįžtamasis ryšys bei aiškiai struktūruotas mokymosi procesas. Nors daliai studentų trūksta kantrybės ilgalaikiam, nuosekliam darbui, kartu jie

Studijos VILNIUS TECH – itin reikšmingas gyvenimo etapas. Aš galiu įgyti ne tik akademinį žinių, bet ir praktinių įgūdžių, formuoti savo kritinį mąstymą, savarankiškumą ir atsakomybę. Žinoma, tai ir savotiškas perėjimas į suaugusio žmogaus gyvenimą, tačiau dar svarbiau – augimo, tobulėjimo ir savęs pažinimo etapas. Manau, kad tai vienas svarbiausių gyvenimo laikotarpių.



Kokių lūkesčių turite universiteto atžvilgiu dabar ir ar jie skiriasi nuo to, ką įsivaizdavote prieš studijas?

Pradėjęs studijuoti universitete, per paskaitas tikėjau įgyti daugiau praktikos, tačiau netrukus supratau, kad jos sukaupti turiu gerokai daugiau galimybių. Universitetas siūlo įvairias papildomas veiklas, programas ir praktikas, prie kurių galima prisijungti norint gilinti žinias ir labiau įsitraukti į praktinę veiklą. Būtent šios galimybės ir yra vienas didžiausių universiteto pranašumų – jis suteikia erdvę augti, tobulėti ir patiems formuoti savo studijų kelią.

Kokios studijų metu įgyjamos patirtys ar įgūdžiai yra vertingiausi?

Manau, svarbiausi įgyti įgūdžiai – vadinamieji minkštieji įgūdžiai (angl. soft skills): aktyvumas, gebėjimas pristatyti savo darbus ir idėjas, prisitaikyti naujoje aplinkoje bei greitai reaguoti į besikeičiančias situacijas.



gra atviresni naujoms technologijoms, skaitmeninems priemonėms ir lankstesnėms mokymosi formoms. Tai skatina ir dėstytojus nuolat peržiūrėti bei atnaujinti mokymo metodus.

Jei galėtumėte palyginti savo studijų laikų universitetą su dabartiniu – kas pasikeitė labiausiai?

Vienas ryškiausių pokyčių – studijų ir mokslo aplinka. Prieš kelerius metus persikėlus į naujas erdves, buvo sukurta moderni, apgalvota infrastruktūra, aiškiai orientuota į studijų kokybę, mokslinių tyrimų vykdymą ir bendradarbiavimą. Ši aplinka ne tik pagerino technines galimybes, bet ir pakeitė akademinę kultūrą bei kasdienį darbą universitete. Iš esmės pasikeitė universiteto vaidmens suvokimas – iš institucijos, daugiausia orientuotos į studijų procesą, universitetas tapo daug aktyvesniu mokslo, inovacijų ir projektinės veiklos centru. Šiandien universitetas sudaro sąlygas studentams įsitraukti į mokslinius, taikomojus bei tarptautinius projektus, o tai anksčiau buvo mažiau matoma ar prieinama.

Dar vienas svarbus pokytis – mokymosi priemonių ir technologijų pažanga, susijusi su skaitmenizacija ir dirbtinio intelekto taikymu. Šiandien studentai turi prieigą prie pažangių skaitmeninių mokymosi platformų, virtualių laboratorijų, simuliacijų ir dirbtinio intelekto pagrindu veikiančių pagalbinių sistemų, kurios gali padėti analizuoti, modeliuoti ir gilinti žinias. Tai iš esmės keičia mokymosi procesą – nuo pasyvaus informacijos įsisavinimo pereinama prie aktyvaus, savarankiško ir individualizuoto mokymosi.

Ką šiandien universitetas turėtų daryti kitaip, kad geriau paruoštų studentus ateičiai?

Universitetas turėtų dar labiau stiprinti studijų ir realios praktikos ryšį, kad studentai aiškiau suprastų, kaip įgytos žinios bus taikomos profesinėje veikloje. Tai apima glaudesnę bendradarbiavimą su verslu ir moksliniais partneriais, projektinį mokymąsi, kuo ankstesnę studentų įtraukimą į taikomojus ir mokslinius projektus.

Svarbu ugdyti ne tik dalykines kompetencijas, bet ir bendruosius gebėjimus – kritinį mąstymą, savarankiškumą, atsakomybę už mokymosi procesą ir gebėjimą prisitaikyti prie nuolat kintančių technologijų. Universitetas turėtų skatinti studentus mokytis visą gyvenimą, eksperimentuoti, klysti ir mokytis iš patirties, kartu suteikdamas tam tinkamą akademinę aplinką.

Kaip įsivaizduojate ateities universitetą – kas jame turėtų būti kitaip nei dabar?

Sunku įsivaizduoti ateities universitetą kitokį, nei jis yra dabar. Žinoma, laboratorijos ir jose esanti įranga laikui bėgant taps dar modernesnės, tačiau jau šiandien matyti, kad VILNIUS TECH nuolat jas atnaujina, plečia ir diegia naujausias technologijas.

Tačiau manau, kad ateityje laboratorijos taps dar atviresnės, suteikiančios studentams daugiau galimybių laisvu nuo studijų metu savarankiškai dirbti prie projektų ir įgyvendinti savo idėjas.

Kas šiandien labiausiai motyvuoja studijuoti ir tobulėti?

Labiausiai mane motyvuoja meilė elektronikai ir noras suprasti tai, ko dar nesuprantu. O tokių dalykų dar tikrai labai daug.

Studijos VILNIUS TECH – itin reikšmingas gyvenimo etapas. Aš galiu įgyti ne tik akademinį žinių, bet ir praktinių įgūdžių, formuoti savo kritinį mąstymą, savarankiškumą ir atsakomybę.

”

Nojus Balčiūnas



60 metų universitete praleidęs Arūnas Speičys: čia mokėsi ir dirbo keturios šeimoms kartos

Arūnas Speičys

Šių metų rugsėjis bus jubiliejinis – jau šešiasdešimtis – kai Arūnas Speičys kas rytą skuba į universitetą. Tiesa, pirmuosius penkerius metus jis skubėdavo kaip studentas, o nuo 1971 metų oficialiai tapo ir universiteto darbuotoju. Su VILNIUS TECH susiję net keturios Speičių kartos: 1956 m. čia pradėjo dirbti Arūno tėvas, paskui pats Arūnas, vėliau čia studijavo du jo sūnūs ir anūkė.

„Juokiuosi, kad keturios kartos susijusios su universitetu, bet visi vadino jį skirtingai. Tėvas keletą metų dėstė Kauno politechnikos instituto (KPI) Vakarinio fakulteto Vilniaus skyriuje. Po kiek laiko aš įstojau mokytis į KPI Vilniaus filialą, trečiasis mano studijų metais jis tapo Vilniaus inžineriniu statybos institutu (VISI). Vėliau mano sūnus baigė Vilniaus technikos universitetą, po kelerių metų kitas sūnus baigė Vilniaus Gedimino technikos universitetą, o anūkė baigė VILNIUS TECH. Visi mokėsi ten pat, tik pavadinimas vis keitėsi“, – juokiasi Arūnas.

Tyrė metalo nuovargį

A. Speičys studijavo Mechanikos fakultete, vėliau gavo pasiūlymą dirbti besikuriančioje Mašinų dinamikos laboratorijoje. Joje buvo tiriamas metalo nuovargis – nusidėvėjimas tam tikromis sąlygomis.

„Patys gamindavome bandymams reikalingus prietaisus, paskui jau pirkdavome juos. Laboratorija klestėjo, joje dirbo apie 20 darbuotojų. Tirdavome metalo, statybinių konstrukcijų nuovargį, atlikdavome bandymus, turėjome daug užsakymų ir įspūdingą aparatūrą.

Pamenu, kai mūsų laboratorija persikėlė iš Vilniaus senamiesčio į Saulėtekį, čia buvo visiškai miesto pakraštys. Savo aparatūrą turėjome sumontuoti, kai naujasis pastatas dar neturėjo sienų, nes kitaip ji nebūtų tilpusi. O vėliau teko ne kartą griauti sienas, kad naujai įsigyti po keliolika tonų sveriantys prietaisai tilptų į patalpas. Vėliau jau mums atsibodo griauti sienas, tad padarėme vartus, kurie yra iki šiol“, – pasakoja technikas.

Laboratorijoje būdavo testuojamas metalas ir įranga, naudota atominėse elektrinėse, povandeniniuose atominuose laivuose, aviacijoje, laivijoje, pramonėje. Kai Lietuva atgavo Nepriklausomybę, į universiteto mokslininkus kreipėsi Amerikos lietuviai, kuris dirbo kalnakasybos srityje. A. Speičys su kolegomis laboratorijoje išbandydavo galingsoms kalnakasybos mašinoms gaminti skirtą metalą.

Tapo istorinio įvykio liudininku

Po darbų technikas rasdavo laiko ir pomėgiams. Aktyviai dalyvaudavo ralio varžybose, kelis kartus

tapo Lietuvos čempionu, o kartą – ir Baltijos šalių čempionu. Vėliau, kai universitetas gavo dovanų jūrinę jachtą, pavadinimu „Ragana“, jis susidomėjo buriavimu ir net atsitiktinai tapo istorinio įvykio dalyviu. 1989 m. rugpjūtį jis jachtą plukdė Lietuvos delegaciją į Gotlando salą, kur vyko Europos lietuvių studijų savaitė.

Renginio metu buvo pasirašytas ir Gotlando komunikatas, kuris tapo reikšmingu žingsniu Lietuvos Nepriklausomybės link. Lietuvos politikų ir išeivijos pasirašytame dokumente teigiama: „Visų pasaulio lietuvių gyvybinis tikslas yra nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimas.“ Komunikatu buvo parodytas konfrontuojančių lietuvių politinių jėgų susitarimas.

„Tai buvo pirmas kartas, kai visi sutarė dėl Lietuvos ateities. Stebėtasi, kaip po tokio turinio komunikatu galėjo pasirašyti ir Lietuvos laisvės lygos vadas Antanas Terleckas, ir Komunistų partijos Ideologijos skyriaus vedėjas Justas Vincas Paleckis, ir kiti skirtingų pažiūrų lietuvių visuomenės veikėjai.

Na, o kad tai – istorinis įvykis, aš įsisąmoninau tik grįžęs“, – pripažįsta jo dalyviu ir liudininku tapęs A. Speičys.

Atsakingas darbas

Paklaustas, kaip per kelis dešimtmečius jo akyse ketėsi universitetas, Arūnas sako, kad universi-

tetas visą laiką žengė koja kojon su naujovėmis ir pažanga. Tačiau jį liūdina, kad dabartiniai studentai visą informaciją nori rasti internete, o ne laboratorijose.

Aprodydamas savo darbo vietą ir joje stovinčią įrangą A. Speičys paima didžiulį varžtą.

„Tai yra Mindaugo tilto varžtas. Tokiais sutvirtintas visas tiltas. Man teko atsakomybė apskaičiuoti, kokia jėga kiekvienas varžtas turi būti įtemptas. Tikrinome ir ilgiausio bei aukščiausio Lietuvoje Lyduvėnų tilto konstrukcijų patvarumą. Nustatėme, kad statant naudotas metalas yra labai patvarus ir laikys dar ilgai.

Kartą, kai Vilniuje esančios Ledo arenos stogas įgriuvo neatlaikęs didelės sniego dangos, tyrėme, kur buvo padaryta klaidų ir pateikėme rekomendacijas, kad tokia nelaimė nebesisikartotų“, – nuveiktus darbus vardija technikas.

Teko tirti ir putpelės kiaušinių, ir žmogaus kaulus

A. Speičys prisimena ir keletą itin neįprastų užsakyimų.

„Kartą atėjo moksleivis, kuris norėjo ištirti putpelių kiaušinių lukšto stiprumą. Darėme bandymus, spaudėme kiaušinius, skaičiavome. O kartą dvi studentės – viena iš mūsų universiteto, kita – būsima medikė, atėjo pas mane su kiaulių saugyslėmis. Jos dirbo prie bendro projekto apie saugyslių susiuvimą. Atsinešdavo kiaulių saugyslių, jas siūdavo, o aš tas saugysles tampydavau, tikrin-davau tvirtumą“, – prisiminęs juokiasi A. Speičys.

Metalui skirta aparatūra jam teko tirti ir žmogaus kaulų tvirtumą bei lankstumą.

„Gyvo ir negyvo žmogaus kaulai labai skiriasi. Viena kartą bandėme vos prieš dieną mirusio žmogaus kaulą, toks savo savybėmis panašiausias į gyvo žmogaus. Teko tirti ir žmogaus stuburo slankstelių tvirtumą. Tokių bandymų reikėjo medicinos studentams ir mokslininkams, kurių specializacija buvo traumatologija“, – išskirtinius atvejus prisimena technikas.

A. Speičio lojalumas ir ne vieną dešimtmetį trukęs nuoširdus darbas buvo įvertintas ir universiteto bendruomenės.

2022 m. rektoriaus įsakymu už nuopelnus Vilniaus Gedimino technikos universitetui jis buvo apdovanotas I laipsnio garbės ženklų.



Universiteto dienoraštis

1990–1996 m. universitetas vadinosi Vilniaus technikos universitetu. Iki tol statybos inžinerijos, architektūros, miestų inžinerijos ir mechanikos studijų programos buvo populiariausios – būtent šiose srityse universitetas turėjo stipriausias kompetencijas.

1996 m. Vilniaus technikos universitetui buvo suteiktas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino vardas. Šis sprendimas neatsitiktinis: Gediminas laikomas pirmuoju Lietuvos statytoju ir amatų puoselėtoju – valdovu, kurio dėka XIV a. Vilnius tapo viduramžių Europos architektūros ir kultūros centru. Tai puikiai atspindi universiteto misiją – rengti kūrybingus inžinierius ir inovatyvius technologijų specialistus, kurie kuria ir formuoja mūsų aplinką.



Prieš daugiau nei 50 metų Saulėtekioje iškilo tai, ką studentai praminė Niujorku – šešių bendrabučių kompleksas, kuris tuo metu atrodė futuristiškai. Tokio tipo 16 a. pastatai buvo aukščiausi visame Vilniuje, todėl savo mastu priminė Jungtinių Amerikos Valstijų dangoraižius.

Tai, ką galima pamatyti šiandien, – prieš pusšimtį metų pradėto kurti studentų Saulėtekio miestelio dalis, kurioje buvo siekiama formuoti atskirą erdvę studentams – su aiškia vizija sujungti gyvenimą, mokslą ir laisvalaikį vienoje vietoje.

VILNIUS TECH nuo pat įkūrimo garsėjo kaip inžinerijos mokslų švyturys, o humanitariniai, socialiniai ir vadybos krypties mokslai ilgą laiką buvo mažiau matomi.

2008 m. atsiradusi Kūrybinių industrijų studijų programa buvo analogų neturinti naujovė, kurios nesuprato net ekspertai. Programa buvo atmesta, tačiau po apeliacijos sprendimas buvo pakeistas.

Po ilgų diskusijų ir įtikinėjimų, priėmus strateginį, toliaregišką sprendimą, 2012 m. įkurtas Kūrybinių industrijų fakultetas. Šiandien jis yra antras pagal dydį VILNIUS TECH fakultetas ir viena didžiausių universiteto sėkmės istorijų.



Tai drąsus vizionierių eksperimentas, pakeitęs universiteto tapatybę ir įkvėpęs visą kūrybinių industrijų sektorių Lietuvoje.

„Šiupinio“ istorija prasidėjo 1975 m., kai tuometiniame Vilniaus inžineriniame statybos institute buvo įkurtas studentų estradinių miniatiūrų teatras. Humoro, satyros ir įvairių pasirodymų gausa kolektyvui padovanojo „Šiupinio“ pavadinimą.

Nors teatras gimė universitete, jo veikla greitai peržengė Vilniaus ribas – trupė koncertavo daugelyje Lietuvos miestų bei užsienyje. Ezopo kalba perteikiamos mintys leido subtiliai kalbėti apie tai, kas tuo metu dažnai likdavo nutylėta. Praėjusiais metais teatras minėjo 50 metų jubiliejų.



VILNIUS TECH sporto raida prasidėjo nuo nedidelio studentų būrelio 1961 m., o jau po metų suburta pirmoji vyrų krepšinio komanda – taip universiteto sporto istorija įgavo pagreitį.

Netrukus atsirado futbolas, lengvoji atletika, slidinėjimas, o studentai pradėjo siekti pirmųjų pergalių visoje Lietuvoje.

1965-ieji buvo vieni reikšmingiausių metų universiteto sporto istorijoje – įsteigta Fizinio lavinimo katedra. Daugėjant studentų, daugėjo ir sporto šakų. Sportas tapo ne tik veikla, bet ir svarbia universiteto identiteto dalimi.

Vėliau sporto šakų tik daugėjo – nuo dziudo ir irklavimo iki regbio, kurio komanda vos susikūrusi tapo respublikos čempione.

1983 m. Saulėtekyje atidaryta pirmoji didelė sporto salė – erdvė, kurioje augo naujos kartos sportininkai.

XX a. 10-ajame dešimtmetyje universitetas vis dažniau pasiekdavo aukštų rezultatų, o sporto bendruomenė tapo dar stipresnė ir aktyvesnė.

Prieš daugiau nei 60 metų, norint išmokti skraidyti Lietuvoje, reikėjo priklausyti aviacijos sporto klubui. Tai buvo pusiau sportinė, pusiau kariniam rengimui skirta sistema, kurioje buvo ruošiami pilotai, parašiutininkai ir techniniai specialistai.

Šiam klubui priklausė ir Algirdas Smilgevičius, VILNIUS TECH profesorius emeritas. Skraidyti buvo jo svajonė – nors tuo metu dėl ribotų techninių galimybių tai buvo sudėtingiau, nei yra šiandien.

Norint pakilti, reikėjo ne tik žinių, bet ir ištvermės – skrydžiai sklandytuvu trukdavo 6–8 valandas, dažnai be galimybės nusileisti ar pavalgyti.



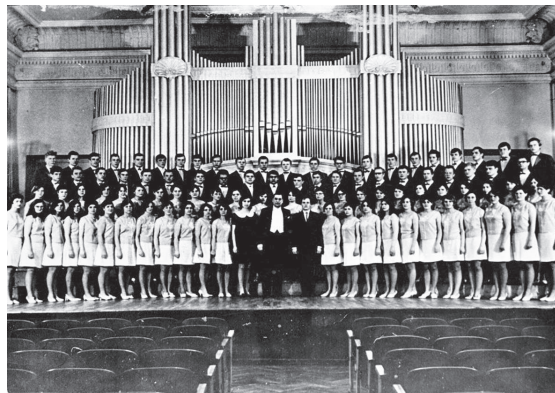
VILNIUS TECH meno veiklos pradžia siekia XX a. vidurį, kai universitete ėmė formuotis pirmieji studentų meno kolektyvai.

Iš jų išaugo akademinis choras „Gabija“, kuris 6–7 dešimtmečiais tapo nuolat veikiančiu universiteto choru ir ėmė aktyviai koncertuoti.

Ypač svarbus buvo 1964 m. laikotarpis, kai chorui ėmė vadovauti Klemensas Griauzdė – tuomet kolektyvas sustiprėjo, išsiplėtė ir įsitvirtino Lietuvos chorinės muzikos lauke.

1968 m. universitete susikūrė ir liaudiškų šokių ansamblis „Vingis“, greitai tapęs svarbia studentų kultūrinio gyvenimo dalimi. Ansamblis pradėjo nuo nedidelės šokėjų grupės, tačiau netrukus išaugo į stiprų kolektyvą, puoselėjantį lietuvių sceninio šokio tradicijas ir dalyvaujantį respublikinėse bei tarptautinėse programose.

1999 m. universitete susikūrė teatro studija „Palėpė“, kurios atsiradimą inicijavo VILNIUS TECH



bendruomenė ir režisierius Olegas Kesminas. Studija greitai subūrė studentus, norinčius vaidinti, o jau 2000 m. buvo pristatyti pirmieji spektakliai.



iškilmingų švenčių, vykstančių universitete, metu giedamas „Gaudeamus igitur“ – studentų himnas.

„Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus“ lietuviškai reiškia „Tad džiaukimės, kol esame jauni!“ Tai primena, kad jaunystė ir studijų metai trunka ne amžinai, todėl verta džiaugtis bendryste bei užsimezgsiomis draugystėmis.

Kai kurie posmai kalba apie tai, kad gyvenimas trumpas, jaunystė greitai praeina, galiausiai, visi senstame, o gyvenimo pabaiga – neišvengiama.

Ši giesmė kilo iš viduramžių studentų kultūros, bet ji VILNIUS TECH bendruomenė iki šiol gieda per šventes, diplomų įteikimo ceremonijas ir kitus renginius.

Tai išliko išdidžiu akademinės bendruomenės simboliu.



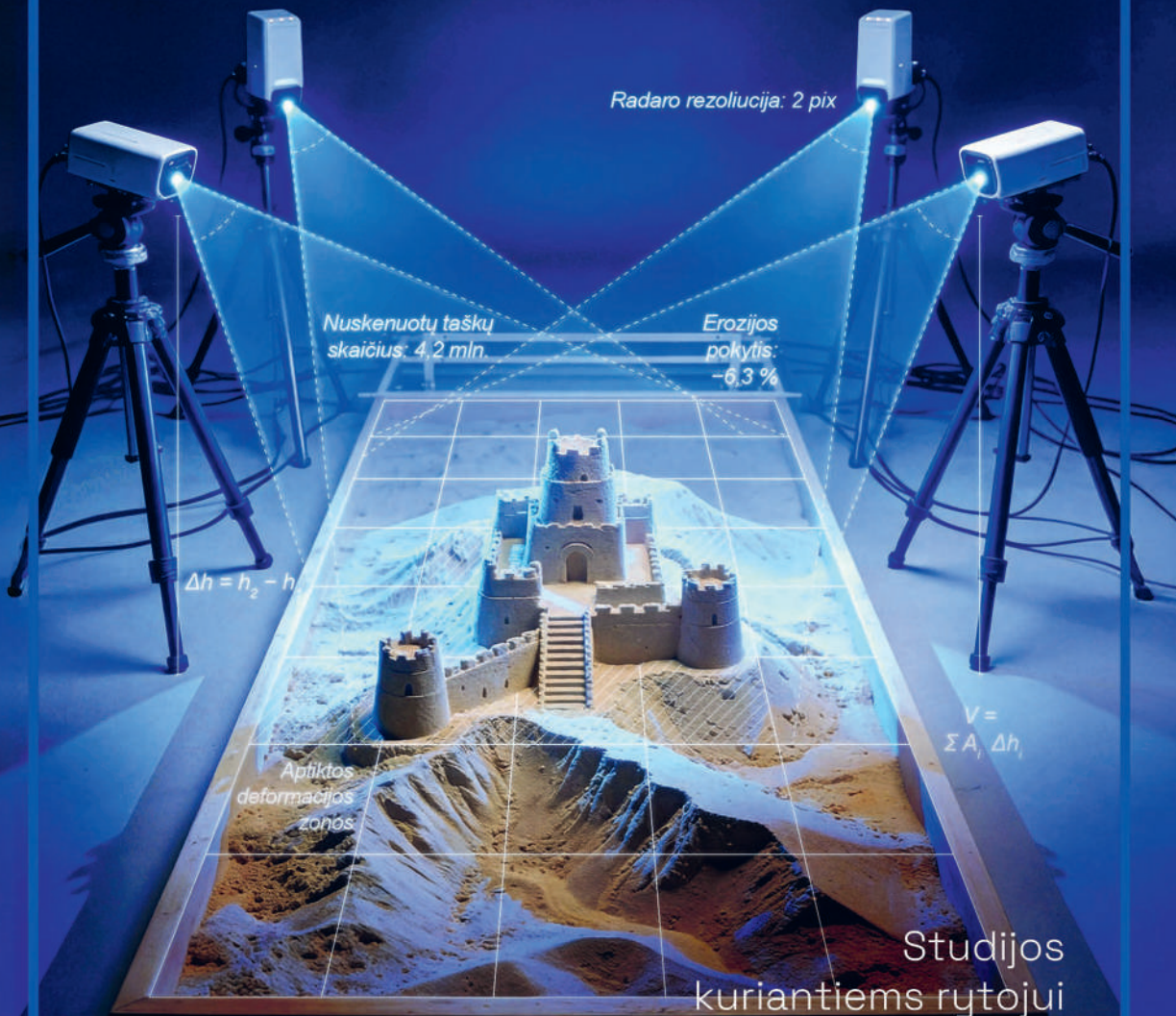


VILNIUS
TECH

Vilniaus Gedimino
technikos universitetas



Kiekvienas išradimas prasideda nuo žaidimo





**Vertybinis
stuburas ir
profesionali
komanda:
Alvydės
Palaimaitės
kelias į Europos
marketingo
viršūnę**

Parengė Kristina Lazickienė

Verslumas, lyderystė, nuolatinis augimas ir gebėjimas prisitaikyti prie nuolat kintančios aplinkos šiandien yra neatsiejami nuo sėkmingos karjeros. VILNIUS TECH alumnės Alvydės Palaimaitės istorija rodo, kad drąsa bandyti, kūrybiškas problemų sprendimas ir studijų metu užmegzti ryšiai gali tapti tvirtu pamatu tarptautinei karjerai.

Šiandien Alvydė užima atsakingas pareigas Europos marketingo konfederacijoje ir puikiai prisimena savo pirmąsias pamokas tėvų valdomame versle ir studentų atstovybėje. Kalbamės su Alvyde apie jos profesinį virsmą, mokytojus, kurie ja tikėjo, ir šiuolaikinio specialisto būtinybę nuolat keistis.

Alvyde, trumpam sugrįžkime į studijų laikus. VILNIUS TECH baigėte tarptautinių ryšių vadybos bakalauro, o vėliau tarptautinio verslo magistro studijas. Kodėl pasirinkote būtent šias studijas ir šį universitetą?

Nuo mažens stebėjau ir prisidėjau prie tėvų smulkiojo verslo kūrimo, todėl gana anksti supratau, kad vieną dieną norėsiu kurti savo verslą. Dar 2004 m., rinkdamasi studijas, supratau, kad šiuolaikiniam verslui reikalingos ne tik vadybinės, bet ir technologinės žinios. Dėl to pasirinkau VILNIUS TECH, kuris suteikė galimybę derinti šias sritis.

Kaip šiandien prisimenate savo studijų metus?

Esu labai aktyvus žmogus, todėl itin greitai įsitraukiau į studijų grupės ir studentų atstovybės veiklą. Studentų atstovybėje ypač patiko komanda, buvome kupini prasmingų idėjų.

Nors turėjome minimalų biudžetą, vis tiek sugebėjome įgyvendinti daug nuostabių projektų. Jau tada supratau, kad su gera komanda nieko nėra neįmanomo!

Kokias žinias, įgūdžius ar vertybes, įgytas universitete, šiandien laikote svarbiausiomis savo profesinėje veikloje?

Studijų metu įgytos vadybos, ekonomikos, technologijų ir finansų žinios bei praktikos buvo nau-

dingos ir įsidarbinus. Universitetas išmokė ieškoti informacijos, ją sisteminti ir kūrybiškai spręsti problemas. Šios žinios ir įgūdžiai naudingi iki šiol.

Įdomu tai, kad bakalauro studijų metu gilinausi į įstaigų vadybą, pasirinkdama tarptautinių ryšių vadybos kryptį. Jau antrame kurse tapau studentų atstovybės marketingo vadove, o magistrantūroje pasirinkau tarptautinio verslo studijas. Tuo metu nesitikėjau ir neplanavau, kad ateityje dirbsiu šioje srityje. Baigdama magistrantūros studijas, sukūriau tarptautinį startuolį Beta.lt, kurį sėkmingai pardavusi ieškojau prasmingų projektų ir įsitraukiau į veiklas nevyriausybiniam sektoriuje: 8-erius metus vadovavau Lietuvos marketingo asociacijai (LiMA), o dabar einu Europos marketingo konfederacijos vykdomosios direktorės pareigas.

Tiek tėvų pavyzdys, tiek studijos man parodė, kad svarbiausia yra tikėti tuo, ką darai, nuosekliai dirbti ir niekada nenuleisti rankų, nes nėra situacijų be išeities. Esu atsidaavęs žmogus, man itin svarbus vertybinis pagrindas, todėl džiaugiuosi, kad mano patirtis leidžia rinktis prasmingus projektus. Žinoma, kad ir kur eitum, svarbiausia yra komanda. Esu be galo laiminga, kad sutikau tiek daug nuostabių žmonių universitete, su kuriais iki šiol palaikome ryšius, bendradarbiaujame ir palaikome vieni kitus.

Kaip atrodė Jūsų pirmieji žingsniai po studijų, ar buvo sudėtinga įsilieti į darbo rinką?

Atstovaudama studentų atstovybei, aktyviai prisidėjau prie Karjeros dienų organizavimo, todėl jau studijų metu buvau pastebėta darbdavių. Dėl

Dirbtinio intelekto ir skaitmenizacijos laikais kaip niekada yra svarbus kritinis mąstymas, kūrybiškumas, vertybės, domėjimasis naujais dalykais bei nuolatinis mokymasis.

“

”

Alvydė Palaimaitė

šios priežasties, baigus studijas, darbo ieškoti pačiai neberekėjo – jį pasiūlė ne viena renginiuose dalyvavusi įmonė. Vis dėlto pasirinkau dirbti ką tik įkurtoje marketingo ir komunikacijos įmonėje, nes, siekdama ateityje kurti savo verslą, norėjau iš arti pamatyti, kaip kuriama įmonė ir mokyti iš realių situacijų bei kitų patirties.

Koks Jūsų santykis su universitetu šiandien?

Studijų metu sutikau daug puikių dėstytojų ir studijų draugų, su kai kuriais bendrauju net iki šiol. Viena ryškiausių patirčių – pažintis ir darbas su bakalauro ir magistro darbų vadove doc. dr. Asta Radzevičiene. Jos aukščiausio lygio profesionalumas, dėmesys kokybei, nuoširdumas ir gebėjimas atskleisti studento potencialą, kartais tikint juo labiau nei jis pats, lėmė ne tik puikius rezultatus, bet ir ilgametę draugystę. Man ji buvo ir yra asmenybės, dėstytojos, vadovės pavyzdys. Ilgus metus su LiMA buvome VILNIUS TECH partneriai, o šiandien prie universiteto bendruomenės aktyviai prisidedu kaip alumnė.

Esate Europos marketingo konfederacijos vykdančioji direktorė. Alvyde, kokie sprendimai ar patirtys buvo esminiai siekiant dabartinės pozicijos?

Prieš tai aštuonerius metus atstovavau Europos marketingo asociacijai (EMC), buvau jos valdybos narė, prieš trejus metus tapau EMC viceprezidente, o pernai – garbės nare. Per visus šiuos metus kartu su komanda reikšmingai prisidėjome prie organizacijos augimo, kūrėme ir įgyvendinome įvairius projektus. Todėl man ypač gera sugrįžti į organizaciją ir būti jos administracijos dalimi, nes šios pareigos leis dar efektyviau plėtoti iniciatyvas, stiprinti atstovaujamų narių augimą bei prisidėti prie marketingo profesijos stiprinimo tarptautiniu mastu.

Kaip vertinate dabartines marketingo srities tendencijas ir kaip jos keisis ateityje?

Dirbtinis intelektas (DI) daro įtaką marketingo ir reklamos sektoriams, todėl didžiausią pranašumą įgis tie, kurie gebės efektyviai įdarbinti DI įrankius savo veikloje. Tai leis ne tik didinti veiklos efektyvumą, bet ir stiprinti marketingo vaidmenį organizacijose bei kurti dar geresnę vertę vartotojui.

Kokie įgūdžiai šiandien tampa ypač svarbūs jauniems specialistams?

Dirbtinio intelekto ir skaitmenizacijos laikais kaip niekada yra svarbus kritinis mąstymas, kūrybiškumas, vertybės, domėjimasis naujais dalykais bei nuolatinis mokymasis. Kalbama, kad šiandieniniai studentai per savo gyvenimą pakeis apie 5 profesijas, todėl linkiu šiandien rinktis tai, kas jums patinka, daug mokytis ir siekti savo svajonių.



Tiek tėvų pavyzdys, tiek studijos man parodė, kad svarbiausia yra tikėti tuo, ką darai, nuosekliai dirbti ir niekada nenuleisti rankų, nes nėra situacijų be išeities.

”

Alvydė Palaimaitė

Nerūdijanti studentiška meilė: VILNIUS TECH vienas kitą atradusios poros

Universiteto laikų meilė nerūdią – su tuo vieningai sutinka šio straipsnio herojai, kuriems VILNIUS TECH (tuometinis VGTU) suteikė ne tik išsilavinimą, būrį laiko patikrintų draugų bei galybę gražių prisiminimų, bet ir meilę.



Parengė Eglė Kirliauskaitė-Blaževičė

Nuotraukos iš asmeninio archyvo

Emilija Gavėnienė ir Marius Gavėnas čia ne tik susipažino, bet ir susižadėjo per diplomų teikimo ceremoniją – tai vėliau buvo galima stebėti net ir nacionalinio transliuotojo eteruje. Indrės Jūrės ir Donato Jūro pažintis per pirmakursių stovyklą, kuri, atrodė, bus „tiesiog studentiškas vasaros romanas“, jau sėkmingai trunka dvylika metų. Kokios buvo jų meilės istorijos ir kaip jie gyvena dabar? Apie tai kalbamės su jais, vienais iš tikrai nemažo būrio universiteto absolventų, kuriems likimas lėmė savo antrąją pusę sutikti būtent VILNIUS TECH.

EMILIJA IR MARIUS

Visų pirma papasakokite, kaip prasidėjo Jūsų pažintis ir meilės istorija?

Emilija: Mūsų istorija prasidėjo visiškai atsitiktinai. 2013 metų vasarą, po mokyklos baigimo, sulaukiau

skambučio iš Transporto inžinerijos fakulteto studentų atstovybės. Jie pakvietė mane, pirmakursę, į fuksų stovyklą. Ilgai negalvojusi sutikau prisijungti, nors tuo metu buvau įstojuši į Pramogų industrijų studijų programą Kūrybinių industrijų fakultete. Puikiai pamenu, kaip atvykusi pamačiau Marių ant pagrindinių universiteto laiptų – dėmesį patraukė jo išvaizda, pasitikėjimas savimi.

Pirmakursių stovykloje vyko studentų atstovybės pristatymas. Po renginio prisėdome dviese ant suoliuko ir gerą pusvalandį kalbėjomės apie atstovybę, gyvenimo pasirinkimus. Po stovyklos kiekvienas grįžome į savo studentišką kasdienybę, kol vėl susitikome 2015 m. gegužės 8 d. studentų atstovybės gimtadienyje. Tą vakarą šokome ir nuo tada jau nebeišsiskyreme.

Marius: Emilija vis dar netiki, bet aš ją pastebė-

jau per patį pirmą fukų stovyklos prisistatymo žaidimą Aukštadvaryje. Kukli žemaitė kažkodėl patraukė akį ir vakare ant suoliuko gyvenimo ap-tarti susėdome ne taip ir atsitiktinai.

Mariau, pasipiršai per diplomų įteikimo šventę. Kodėl nusprendei būtent taip pa-prašyti Emilijos rankos ir širdies? Ar labai jaudinai pasipiršdamas matant tokiai didelei auditorijai?

Marius: Išėjo, kad toks pasipiršimas puikiai apiben-drino studijų ciklą. Susipažinome pirmąją Emilijos dieną universitete, o įsipareigojome paskutinę. Pats ne tik studijavau, bet ir aktyviai dalyvavau studentų atstovybės veikloje, todėl jaučiau ypatingą ryšį su Alma Mater.

Dėl pačios pasipiršimo idėjos – niekada nebijo-jau dėmesio ir manęs ši mintis negąsdino iki pat paskutinės minutės. Tik tada, kai jau priklaupiau ir žmonės pradėjo užti, stipriai susijaudinau ir net nežinau, ar ištariau standartinį „Ar tekėsi už manęs?“ Be to, turiu padėkoti universiteto per-sonalui, kuris padrašino, kai buvau suabejojęs, ar čia tikrai gera idėja.

Emilija, ar šis žingsnis buvo netikėtas? O gal visgi kažką nujautėi?

Emilija: Tuo metu gyvenome atskirai, todėl toks žingsnis buvo visiška staigmena. Buvome kartu

apie trejus metus, tad slapčia pasvajodavau apie sužadėtuves. Šiek tiek įtarimo sukėlė tik tai, kad piršlybų išvakarėse Marius paklausė, kokia mano mėgstamiausia daina. Bet tikrai negalėjau pagal-voti, kad tai įvyks būtent per diplomų įteikimą.

Jūsų piršlybų vaizdo įrašas tapo labai po-puliarus socialiniuose tinkluose, jį galėjai pamatyti ir įvairiose žiniasklaidos priemo-nėse. Ar tai sukėlė kokių nors papildomų emocijų?

Emilija: Emocijos tiesiog liejosi per kraštus! Su-laukėme ir nemažai žiniasklaidos dėmesio – mus rodė per LRT žinias, laidą „Labas rytas, Lietuva“, skambino radijo stotys. Mielai dalijomės savo džiaugsmu.



Marius: Dėmesys buvo netikėtas. Planuodamas tikrai nemaniau, kad išeis taip viešai. Draugai juo-kavo, kad reikėjo ant nugaros užsidėti kokią nors reklamą ir tai monetizuoti.

Kaip toliau vystėsi jūsų istorija?

Emilija: Greitai po sužadėtuvių apsigyvenome kartu pirmajame bendrame bute. Po metų, 2018 m., iškėlėme dideles vestuves, kurioms Marius padarė skaidrių prezentaciją ir papasakojo mūsų susipa-žinimo istoriją. Tai buvo tikra šventės vinis! Vėliau įsigijome savo pirmuosius namus, o po penkerių metų susilaukėme dukrytės Beatos. Ji kasdien pripildo mūsų gyvenimą juoko, džiaugsmo ir brandos.

Kaip ir kuo gyvenate dabar? Kaip užaugo jūsų meilė? Kokia Jūsų profesinė sritis?

Emilija: Šiuo metu esame brandžios meilės eta-pe – svarbiausia tapo šeimos sveikata ir ramybė.



Linkime naujiems ir esamiems studentams būti smalsiems, aktyviems ir drąsiai įsitraukti į universiteto gyvenimą.

“

žinerinis išsilavinimas ir drąsa, įgauta studentų atstovybėje.

Kaip manote, ar tikrai universiteto laikų meilė nerūdija? Gal pažįstate daugiau porų, kurios susipažino universitete ir tebėra kartu?

Emilija: Manau, esame gyvas įrodymas, kad tikrai nerūdija – priešingai, ji tik stiprėja. Turime nemažai draugų, kurie taip pat susipažino universitete ir iki šiol yra kartu.

Marius: O kur dar žmonės susipažįsta?

Ko, kaip buvę studentai, palinkėtumėte VILNIUS TECH bendruomenei?

Emilija: Linkime naujiems ir esamiems studentams būti smalsiems, aktyviems ir drąsiai įsitraukti į universiteto gyvenimą. Nepermaštyti kiekvieno gyvenimiško pasirinkimo, o labiau mėgautis kasdienybe – juk niekada nežinai, kur ir kada gali sutikti savo gyvenimo žmogų.

Marius: Labai rekomenduoju naudotis studento statusu. Būnant studentu, labai daug leidžiama ir daug kas lengvai atleidžiama, todėl išbandyti save įvairiose srityse, išvažiuoti į „Erasmus+“ mainų programą, padirbti skirtingus darbus, išbandyti hobius yra pats geriausias laikas!

Mėgaujamės tėvyste, bet nepamirštame skirti laiko vienas kitam.

Mūsų dukrai Beatai jau 2,5 metų, tad augame kartu su ja. Aš neseniai grįžau iš motinystės atostogų ir dirbu vyresniąja klientų aptarnavimo vadybininke „Lindström“ įmonėje. Kaip ir daugelis mamų, derinu darbą ir šeimą.

Marius: Draugė per vestuves yra palinkėjusi: „Kad visada būtų ko laukti.“ Tai labai padeda. Turime ateities planų ir gyvename to link. Emilijos entuziazmo dėka nemažai keliaujame, o kelionės tik sustiprina vienas kito pažinimą ir ugdo meilę. Profesinėje srityje plėtoju technikos pardavimo projektus, kuriems, kas be ko, padeda įgytas in-



Nuotraukos iš asmeninio archyvo



Indrė ir Donatas Jūrai

INDRĖ IR DONATAS

Pradėkime nuo pat pradžių – kaip susipažinoite ir kuo čia dėtas universitetas?

Indrė: Mūsų pažintis buvo gana netikėta. Donatas universiteto Kūrybinių industrijų fakulteto studentų atstovybės kuratoriams padėjo kviesti pirmakursius į fuksų stovyklą, tada tai vykdavo skambučiais, ir jis paskambino būtent man. Pakėlusį telefono ragelį pagalvojau, kad skambina vienas iš mano draugų, todėl kalbėjau labai laisvai.

Donatas: Tuo metu, būdamas antrakursis, prisidėjau prie pirmakursių stovyklos organizavimo. Kaip minėjo Indrė, kvietimai į šią stovyklą vykdavo telefoninių pokštų principu. Taip jau sutapo, kad tas atsitiktinis skambutis buvo gražios istorijos pradžia.

Indrė: Gyvai pirmą kartą susitikome jau pirmakursių stovykloje Aukštadvaryje, kai naktinio orientacinio žygio metu išgirdau tą patį balsą iš telefono ragelio. Kitą rytą susipažinome jau deramai.

Donatas: Aš mūsų pirmojo pokalbio nesureikšminau, nors iš tos istorijos kitą dieną smagiai pasijuokėme, kai apsikeitėme kontaktais.

Iš karto po to ir keliavote į pirmąjį pasimatymą? O gal visgi tam prireikė šiek tiek laiko?

Indrė: Pirmuosius pažinties metus mes vis bendraudavome, bet tik tiek. Susitikdavome bendruose renginiuose, mokymuose, bet į oficialius pasimatymus nevaikščiojome. Visgi po vieno tokio renginio nusprendėme – pabandykime.

Donatas: Pirmajam pasimatymui kviečiau Indrę į koncertą. Atrodo, kad sutarėme, bet galiausiai į tą koncertą nenuėjome, dėl to šiek tiek įsižeidžiau. Visgi po kelių mėnesių tylos nusprendėme kartu pavakarieniauti. Nuo to viskas ir prasidėjo.

Ar tuomet galvojote, kad šis žmogus jau bus tas (-a) vienintelis (-ė)?

Indrė: Aš taip negalvojau, maniau, kad tai bus gražus, studentiškas vasaros romanus. Bet neblogai tas romanus užsitęsė – birželio mėnesį bus 12 metų.

Donatas: Negalvojau, stengiausi džiaugtis momentais, kuriuos kūrėme drauge. Ir dabar manau, kad turime vertinti akimirkas ir procesą, o ne galutinį rezultatą.

Kaip toliau vystėsi jūsų istorija?

Indrė: Draugavome dvejus metus, kai Donatas Italijos pietuose paprašė tapti jo žmona ir kurti šeimą drauge. Tada, manau, niekas nebūtų patikėjęs, kad būtent jis vienas pirmųjų iš draugų rato užmaus žiedą sužadėtinei ant piršto.

Donatas: Atsimenu tik tiek, kad buvo labai baisu, nors neigiamo atsakymo nesitikėjau, o apie ketinimą buvau informavęs tiek savo, tiek Indrės tėvus – man tai buvo didelis žingsnis ir įsipareigojimas.

Indrė: Su vestuvėmis labai neskubėjome, nesilaikėme tradicijos susituokti per metus po sužadėtuvių. Norėjome baigti studijas, pradėti karjerą, o tada susituokti. Tai įvyko 2019 m., šeimos ir draugų rate. Šventėje dalyvavo tikrai nemaža dalis žmonių, sutiktų studijų laikais, minant Vilniaus Gedimino technikos universiteto koridorius.

Kalbant apie universitetą, kokias studijų kryptis buvote pasirinkę?

Indrė: Aš 2017 m. įgijau Pramogų industrijų studijų programos bakalauro diplomą, o 2022 m. baigiau Kūrybos visuomenės komunikacijos magistro studijas. Kad abu turėtume panašius interesus, pasiūliau toliau mokytis ir Donatui.

Donatas: 2016 m. baigiau Fundamentinių mokslų fakultetą, studijavau informacines sistemas. Galvojau, kad aukštesnio laipsnio nesieksiu, bet po

šiekios tokios pertraukos, 2022 m., tapau aviacijos vadybos magistru.

Ar, be studijų, turėjote ir kokios nors kitos veiklos universitete?

Indrė: Abu priklausėme studentų atstovybei ir dirbome rinkodaros komitetuose. Donatas buvo metais vyresnis, todėl dirbo centriniame biure, o aš fakultete.

Donatas: Bakalauro studijų metais buvau gana stipriai įsitraukęs į studentų atstovybės veiklą: darbavomės su tuometiniu prezidentu Dioniu, reprezentavome savo studentus viduje, mezgėme ryšius su kitomis aukštųjų mokyklų atstovybėmis. Kartu su komanda organizavome įvairius renginius (Gedimino dienas, legendomis apipintą VGTŪSA, viso Vilniaus studentus sujungusią Tarptautinę studentų dieną), už kai kuriuos iš jų gavome ir savivaldybės apdovanojimus. Laikas Vilniaus Gedimino technikos universitete buvo ne tik kupinas šiltų prisiminimų bei istorijų, bet ir užsimezgusių draugysčių ir pažinčių, kurias vertinu iki šiol.

Suprantu, kad ne tik meilė, bet ir nemažai artimų draugų radote būtent universitete.

Indrė: Mūsų artimiausių draugų rate labai daug žmonių, sutiktų būtent universitete. Kartu minime gražiausias gyvenimo šventes, gimtadienius, kitas progas. Mūsų santuokos liudytojai – iš universiteto, mūsų dukros krikšto tėtis – iš universiteto.



Nuotraukos: iš asmeninio archyvo

Donatas: Turime tikrai nemažai ne tik draugų, bet ir draugų porų, kurie susipažino universitete ir sukūrė šeimą, auginą vaikučius. Visiems jiems perduodame linkėjimų!

Kaip ir kuo gyvenate dabar? Kaip užaugo jūsų meilė? Kokia Jūsų profesinė veikla?

Indrė: Mūsų meilė užaugo ir pavirto į dar vieną žmogų – dukrytę Ūlą. Dabar tuo ir gyvename, siekiame užauginti empatišką, bet labai stiprią Lietuvos pilietę! Kas žino, gal ir būsimą VILNIUS TECH studentę.

Donatas: Šiuo metu vystau vieną puikiai pasaulyje žinomą sporto prekių ženklą Baltijos šalyse, esu atsakingas už jo plėtrą ir įvaizdį. Po darbo, grįžęs namo, bandau kiek įmanoma padėti Indrei. Ji iki tol, kol gimė mūsų dukrytė, dirbo vienos lietuviško kapitalo įmonės darbdavio įvaizdžio formavimo partnere.

Kaip manote, ar tikrai universiteto laikų meilė nerūdiija?

Indrė: Ji rūdiija tikrai daug mažiau nei mokyklinė meilė. Universitetas duoda nemažai brandos, atsakomybės jausmo, o to reikia visuose santykiuose.

Donatas: Mano nuomone, universitetas atveria nemažai durų ne tik akademinė, bet ir socialine prasme. Džiaugiuosi, kad mūsų draugai, kaip ir mes, gali drąsiai teigti, kad universiteto meilė tikrai nerūdiija.

Galima spėti, kad tikrai turite sentimentų universitetui...

Indrė: Tikrai taip, turbūt todėl ir rinkomės magistro studijas. Kartais pasiilgsti tos akademinės aplinkos,

Mano nuomone, universitetas atveria nemažai durų ne tik akademinė, bet ir socialine prasme. Džiaugiuosi, kad mūsų draugai, kaip ir mes, gali drąsiai teigti, kad universiteto meilė tikrai nerūdiija.

Donatas Jūras

pastatų. Net vestuvinę fotosesiją organizavome Vilniaus Gedimino technikos universiteto Kyviškių aerodrome.

Donatas: Žinoma, turime ne tik sentimentų, bet ir istorijų bei pamokų, kurios mus lydi iki šiol. Džiaugiuosi, kad jomis galiu dalintis su buvusiais dėstytojais, kolegomis, draugais.

Galiausiai, ko palinkėtumėte VILNIUS TECH bendruomenei?

Indrė: Mokytis visą gyvenimą! Visi, net profesoriai, gali kažko naujo išmokti ir tobulėti ne tik patys, bet ir tobulinti universitetą, o svarbiausia – studentus.

Donatas: Tvirtu ryšio, bendruomeniškumo ir nuolat tobulėti. Bendradarbiavimas ir ambicija yra varomoji jėga ir įrodymas, kad kartu galime nuversti kalnus, jei tik patys to norime.



Stažuotės, keičiančios karjerą: nuo patirties JAV iki startuolių

Už mus kalba po visą pasaulį pasklidusių alumnų ir mokslininkų sėkmės istorijos. Jų kelionė – mūsų istorijos tęsinys. Prie jų sėkmės prisidėjo ne tik universiteto suteiktos žinios, bet ir studijų metu išnaudotos galimybės gauti stipendijas bei stažuotes užsienyje.

Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) stažuočių ir mainų programos – strategiškai svarbios VILNIUS TECH, nes prisideda prie universiteto tarptautinio matomumo didinimo bei studijų ir mokslo kokybės gerinimo. Šios programos taip pat stiprina universiteto reputaciją: dalyvavimas mainuose su JAV mokslo įstaigomis rodo universiteto atvirumą ir tarptautinį patikimumą. Tai padeda pritraukti talentingus studentus, dėstytojus ir papildomą finansavimą projektams ar kitoms jungtinėms iniciatyvoms įgyvendinti.

Parengė Milda Mockūnaitė-Vitkienė

NASA

VILNIUS TECH gali pasidžiaugti, kad kasmet studentai išvyksta stažiuotis į JAV Nacionalinę aeronautikos ir kosmoso administraciją (NASA). Čia įvairiose bazėse ir padaliniuose studentai dirba prie įvairiausių projektų, pradedant palydovų sistemų kūrimu, baigiant jutikliais, galinčiais kosmose stebėti astronautų sveikatą. Tokia patirtis jiems atveria duris į geriausias technologijų imones pasaulyje ir įkvepia kurti patiems. Dalinamės keletu alumnų, atlikusių praktiką NASA, patirtimi bei pasiekimais.



Doc. dr.
Laurynas
Mačiulis

Nuotr. iš asmeninio archyvo



Vytenis Buzas

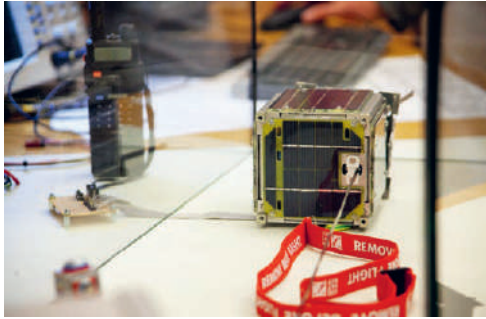
J. Stacevičiaus nuotr.

Doc. dr. Laurynas Mačiulis, Antano Gustaičio aviacijos institute (AGAI) studijavęs aviacijos mechanikos inžineriją ir čia apsigynęs daktaro laipsnį, 2012 m. „Ames“ tyrimų centre analizavo termodinamikos, skrydžio dinamikos bei šilumos mainų procesus. Šiuo metu alumnas vadovauja Lietuvos kosmoso ir gynybos technologijų bendrovei „Astrolight“ ir savo patirtimi AGAI dalijasi su jaunąja karta.

2012 m. į minėtąjį centrą išvyko ir kitas aviacijos mechanikos inžinerijos studentas Vytenis Buzas. Jis analizavo pažangias nanopalydovų varymo

systemas ir jų pritaikymą orbitai palaikyti ir kroviniams susigrąžinti.

Šiandien Vytenis yra bepiločių gynybos sistemų gamintojos UDS bendrakūrėjis ir vadovas.



Lauryno Mačiulio ir Vytenio Buzo dėka Lietuva tapo kosmine valstybe – jie inicijavo ir vadovavo pirmojo Lietuvos palydovo „LituanicaSAT-1“ projektui 2014 m., taip pat kartu įkūrė kosmoso technologijų įmonę „NanoAvionics“.



Lukas Jakas

Nuotr. iš asmeninio archyvo

Lukas Jakas, studijavęs aviacijos mechanikos inžineriją AGAI, stažutis į „Ames“ tyrimų centrą išvyko 2017 m.

Ten daugiausia laiko praleido atlikdamas fazinių mikrofonų stovo (ang. *phased microphone array*) bandymus.

Šiuo metu alumnas dirba kaip laisvai samdomas inžinierius, teikiantis 3D modeliavimo, projektavimo gamybai, projektų vystymo ir kt. paslaugas JAV rinkos įmonėms.



Julija Semenenko

VILNIUS TECH nuotr.

Julija Semenenko, studijavusi inžinerinę informatiką Fundamentinių mokslų fakultete (FMF), į stažotę NASA išvyko 2016 m.

Čia kartu su komanda ji kūrė satelitus stebinčią taikomąją mobiliąją programą, leidžiančią matyti visus aplink Žemę skriejančius satelitus realiuoju laiku.



**Narūnas
Kapočius**

Nuotr. iš asmeninio archyvo

Narūnas Kapočius, Elektronikos fakulteto telekomunikacijos inžinerijos studentas, 2017 m. išvyko į „Ames“ tyrimų centrą. Čia jis prisidėjo prie kosminių technologijų CHOMPTT „3U CubeSat“ projekto, dirbo su CAD projektavimu, elektronikos kūrimu (PCB), duomenų apdorojimo programine įranga, inžinerine simuliacija ir bandymais.

Šiuo metu alumnas dirba debesų kompiuterijos optimizavimo platformoje „Cast AI“ vyriausiuoju inžinerijos projektų vadovu.



Justina Gineikytė

Nuotr. iš asmeninio archyvo

Justina Gineikytė, studijavusi bioinžineriją FMF, stažavosi 2019 m. ir praktiką atliko „Ames“ tyrimų centro Nanotechnologijų centre, Biosensorių laboratorijoje, kur su komanda dirbo prie jutiklio, skirto žmogaus hidratacijos lygiui nustatyti, kūrimo. Šiuo metu alumnė dirba mikrofluidikos inžiniere biotechnologijų startuolyje „Atrandi Biosciences“, įkurtame į Lietuvą iš užsienio sugrįžusių mokslininkų, neseniai pritraukusių naują 25 mln. USD investiciją iš JAV „Lux Capital“ bei kitų rizikos kapitalo fondų.



Paulina Draugelytė

Nuotr. iš asmeninio archyvo

Paulina Draugelytė – AGAI Aerokosmoso inžinerijos magistro programos alumnė, 2024 m. stažuotės metu prisidėjo prie NASA infrastruktūros transformavimo į modernias nepilotuojamų orlaivių sistemų (UAS) tyrimų ir skrydžių mokymo bazes, taip pat prie mokslinių misijų planavimo ir kt. Šios iniciatyvos apėmė tokias programas, kaip „Smart Mobility“, „FireSense“, ACERO, UTM, ATM-X, PAAV ir kitas. Šiuo metu alumnė yra uždarojo tipo (angl. *stealth startup*) startuolio bendrakūrėjė ir technologijų vadovė (CTO).

BAFF

Dar viena ypatinga galimybė įgyti profesinės praktikos pasaulinio lygio įmonėse – pasinaudoti Baltijos ir Amerikos Laisvės fondo (BAFF) skiriama stipendija išvykti stažuotis įvairiose JAV bendrovėse, kompanijose ir organizacijose. Taip studentai plečia savo bendraminčių ir kolegų ratą, susipažįsta su JAV kultūra ir gyvenimo būdu.



**Dr. Agnė
Vaiciukevičiūtė**

Susisiekimo ministerijos nuotr.

Šia galimybe 2019 m. pasinaudojo Verslo vadovybos fakulteto alumnė dr. Agnė Vaiciukevičiūtė. Tuo metu studijavusi doktorantūroje, ji išvyko metų stažuotės į CEPA (angl. *Center for European Policy Analysis*) Vašingtone.

Be to, A. Vaiciukevičiūtė beveik dešimt metų dėstė VILNIUS TECH, buvo Senato nare, LR susisiekimo ministerijos viceministre, o šiuo metu dirba Vilniaus miesto savivaldybės taryboje.



Nuotr. iš asmeninio archyvo

**Dr. Vytautas
Tumulėnas**

2016 m. į praktiką JAV išvyko ir statybos inžinerijos alumnas dr. Vytautas Tumulėnas, kur „Skanska“ įmonėje stažavosi kaip BIM/VDC inžinierius. Dabar

alumnas dirba transporto infrastruktūros projektų vystymo įmonėje UAB „SRP projektas“, kur eina BIM padalinio vadovo pareigas.



Dr. Povilas Dabrila

A. Jauniaus nuotr.

„Skanska“ įmonėje 2024 m. taip pat stažavosi ir VDC profesinės praktikos įgijo Statybos fakulteto alumnas dr. Povilas Dabrila.

Šiuo metu jis ir toliau tęsia mokslinę veiklą VILNIUS TECH, eina patarėjo pareigas Lietuvos kariuomenės Gynybos štabe.

Povilas yra įkūręs statybos procesų analizės įmonę „ReframeBIM“. Taip pat jis jau trečius metus siekia leitenanto laipsnio Jaunesniųjų karininkų vadų mokymuose (JKVM).

Fulbraito programa

Stipendijomis pasinaudoja ir stažuotis į užsienį išvyksta ne tik studentai, bet ir jau patyrę mokslininkai.

Fulbraito programa (angl. *The Fulbright Program*) – viena prestižiškiausių akademiinių mainų ir stipendijų programų pasaulyje, kurią kasmet atlikti tyrimus ir įgyvendinti profesinius projektus mokslininkams skiria JAV.

Tarp stipendijos laimėtojų – Nobelio premijos laureatai, valstybių vadovai, žinomi mokslininkai, menininkai ir verslininkai. Galime didžiuotis, kad tokią unikalią galimybę yra gavę ir du VILNIUS TECH mokslininkai.



Prof. habil. dr. Gintaris Kaklauskas

Pirmasis jų – emeritas, Statybos fakulteto prof. habil. dr. Gintaris Kaklauskas, 1996 m. atlikęs stažuotę JAV, Ilinojaus universitete, Urbanoje–Champaign’e. Ten jis vykdė projektą „Atvirkštinis supleišėjusio tempiamojo betono fizikinio modeliavimo būdas, naudojant eksperimentinius armuoto betono sijų duomenis“. JAV universitetas jam pasiūlė likti nuolatiniam darbui, tačiau profesorius teigia, kad visuomet norėjo gyventi Lietuvoje ir dirbti savo Alma Mater.



Doc. dr. Skirmantė Mozūriūnaitė

2025 m. šią prestižinę stipendiją laimėjo Architektūros fakulteto Urbanistikos katedros doc. dr. Skirmantė Mozūriūnaitė, į Masačusetso technologijos institutą (MIT) išvykusi parengti mokslo monografijos rankraštį tema „Tvarių ir išmaniųjų miestų atstatymas po karo“ (angl. *Rebuilding sustainable and smart cities after the war*).



1956

KPI Vilniaus vakarinis skyrius buvo įsteigtas 1956 m.

KPI Vilnius Evening Division was established in 1956.



1970

1970–1975 m. buvo intensyviai vystomas VISI studentų miestas – iškilo bendrabučiai, mokymo pastatai ir studentų centru tapusi valgykla-kavinė „Visytė“. Joje vyko aktyvus kultūrinis gyvenimas, o savo veiklą pradėjo grupės „Hiperbolė“, „Saulės laikrodis“ bei studentų teatras „Šiupinys“.

Between 1970 and 1975, the VISI student campus underwent intensive development, with dormitories, academic buildings, and the student cafeteria-cafe “Visyte” being constructed. The venue became the center of student life, hosting vibrant cultural activities and serving as the starting point for the bands “Hiperbole” and “Saulės Laikrodis”, as well as the student theatre “Siupinys”.



1974

Lietuvos nacionalinio operos ir baletų teatro rūmai Vilniuje, atidaryti 1974 m. lapkričio 6 d. – vienas ryškiausių vėlyvojo modernizmo architektūros pavyzdžių Lietuvoje. Pastatą suprojektavo architektė Elena Nijolė Bučiūtė, dėsočiusi VILNIUS TECH ir sukūrusi išskirtinį architektūrinį sprendimą, pritaikytą operos ir baletų teatro funkcijai.

The building of the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre in Vilnius, opened on November 6, 1974, is one of the most prominent examples of late modernist architecture in Lithuania. The building was designed by architect Elena Nijole Buciuete, who taught at VILNIUS TECH. She created a distinctive architectural solution tailored to the needs of an opera and ballet theatre.

1974 m. priešais centrinius VISI rūmus pačių studentų jėgomis buvo pastatyta pneumatinė sporto salė. Dėl sudėtingos eksploatacijos ir vėjo padarytų pažeidimų ji veikė neilgai.

In 1974, an inflatable sports hall was built in front of the main VISI building by the students themselves. Due to operational challenges and wind damage, it remained in use only for a short period.



1974



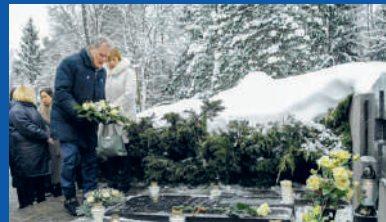
1974

1974 m. pavasarį, Vilniaus inžinerinio statybos instituto studentų iniciatyva, susikūrė roko grupė „Hiperbolė“, kai Viktoras Prapas ir Ričardas Bartusevičius subūrė fakulteto muzikantus. Grupė koncertavo studentų renginiuose, atlikdama žinomų užsienio atlikėjų kūrinius ir savo dainas, o universiteto aplinka tapo kūrybos bei eksperimentų erdve.

In the spring of 1974, students Viktoras Prapas and Ricardas Bartusevicius formed the rock band „Hiperbole“ at the Vilnius Civil Engineering Institute. The university became a creative hub for the band, who performed both original songs and foreign covers at student events.

Sausio 13-oji užima svarbią vietą VILNIUS TECH istorijoje, greta akademinų pasiekimų primindama ir skaudžius Lietuvos laisvės kovų įvykius. 1991 m. naktį žuvusiųjų už Lietuvos laisvę gretose buvo ir tuometinio Vilniaus inžinerinio statybos instituto studentai Rolandas Jankauskas bei Vidas Maciulevičius, po mirties apdovanoti Vyčio Kryžiaus ordinu ir atminimo medaliais.

January 13th holds a significant place in VILNIUS TECH's history, honoring the fight for Lithuania's freedom. Among those killed on that night in 1991 were students Rolandas Jankauskas and Vidas Maciulevicius, who were posthumously awarded the Order of the Cross of Vyts.



1991



1999

1999 m. Aplinkos apsaugos ir vandens inžinerijos katedros mokslininkai suprojektavo ir įrengė vandentiekio sistemą. Ji iki šiol aprūpina geriamuoju vandeniu apie 250 tūkst. Vilniaus gyventojų.

In 1999, researchers from the Department of Environmental Protection and Water Engineering designed and installed a water supply system. It still provides drinking water to approximately 250,000 residents of Vilnius.

2004–2018 m. VILNIUS TECH specialistai modeliavo ir pertvarkė svarbiausius sostinės transporto mazgus: Olandų–Žirmūnų žiedus, Konstitucijos žiedą bei Geležinio Vilko–Ukmergės gatvių mazgą.

Between 2004 and 2018, VILNIUS TECH specialists modeled and redesigned the capital's most important transport interchanges, including the Olandų–Žirmūnų roundabouts, the Konstitucijos roundabout, and the Geležinio Vilko–Ukmergės Street interchange.



A. Didžgalvio nuotr.

2004



A. Didžgalvio nuotr.

2003

Karaliaus Mindaugo tiltas Vilniuje buvo pastatytas 2003 m., minint Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo 750-ąsias metines. Jo autorius – VILNIUS TECH alumnas architektas Vladas Treinys.

King Mindaugas Bridge in Vilnius was built in 2003 to commemorate the 750th anniversary of the coronation of King Mindaugas of Lithuania. Its designer was VILNIUS TECH alumnus and architect Vladas Treinys.

2007 m. VILNIUS TECH biblioteka tapo pirmąja šalyje, veikiančia visą parą.

In 2007, the VILNIUS TECH Library became the first library in the country to operate 24 hours a day.



2007



2012

2012 m. istoriniuose Tiškevičių rūmuose buvo įkurtas Kūrybinių industrijų fakultetas, kuriame susijungia istorija, architektūra, menas ir šiuolaikinės medijos. Rūmuose išlikusi Vilniaus gynybinės sienos dalis, o jų kiemelyje filmuotos HBO seriale „Černobyliis“ scenos.

In 2012, the Faculty of Creative Industries was established in the historic Tishevicius Palace, where history, architecture, art, and contemporary media come together. Part of Vilnius' defensive wall has been preserved within the palace complex, and scenes from HBO's series "Chernobyl" were filmed in its courtyard.

„Nano Jesus“ – VILNIUS TECH studentų ir mokslininkų sukurta mažiausia pasaulyje prakartėlė, patekusi į „Guinnesso“ rekordų knygą ir sulaukusi tarptautinio dėmesio. 2018 m. šis projektas pelnė svarbiausius Lietuvos reklamos ir inovacijų apdovanojimus.

„Nano Jesus“ is the world's smallest nativity scene, created by VILNIUS TECH students and researchers. It entered the Guinness World Records and received international attention. In 2018, the project won Lithuania's most prestigious advertising and innovation awards.



2018



2015

2015 m. įkurtas unikalus Kūrybiškumo ir inovacijų centras „LinkMenu fabrikas“.

In 2015, the unique Creativity and Innovation Centre „LinkMenu fabrikas“ was established.

Tirdami Gedimino kalną, VILNIUS TECH mokslininkai sukūrė itin detalių skaitmeninį modelį, leidusį vertinti kalno stabilumą ir prognozuoti jo deformacijas. Tyrimų metu taip pat buvo atrastas naujas tunelis, o jų rezultatai apibendrinti 2025 m. išleistoje monografijoje „Gedimino miestas ir jo kalnas“.

While studying Gediminas Hill, VILNIUS TECH researchers created a highly detailed digital model that enabled assessment of the hill's stability and prediction of its deformations. During the research, a new tunnel was also discovered, and the findings were summarized in the 2025 monograph „Gediminas City and Its Hill“.



2025



2025

Minint senojo Nidos švyturio 150-ąsias metines, VILNIUS TECH mokslininkai po 8-erių metų tyrimų nustatė tikslias jo geodezines koordinatas. Atliekant istorinius, archeologinius ir geodezinius tyrimus buvo lokalizuota 1874 m. pastatyto ir 1944 m. susprogdinto švyturio vieta.

To mark the 150th anniversary of the old Nida Lighthouse, VILNIUS TECH researchers determined its exact geodetic coordinates after eight years of investigation. Through historical, archaeological, and geodetic research, they identified the location of the lighthouse that was built in 1874 and destroyed in 1944.

Saulėtekio al. 11 esantis VILNIUS TECH Mokslo ir administracijos centras – viena ryškiausių universiteto architektūrinių ikonų, išsiskirianti 43,6 m aukščiu ir panoraminiais Vilniaus vaizdais. Pastatą taip pat išskiria 22 m aukščio „triumfo arka mokslui“, irėminanti pagrindinį įėjimą, bei unikali lėktuvų stebėjimo vieta.

The VILNIUS TECH Science and Administration Centre at Sauletekio Avenue 11 is one of the university's most recognizable architectural landmarks, distinguished by its height of 43.6 meters and panoramic views of Vilnius. The building also features a 22-meter-high „triumphal arch for science“ framing the main entrance, as well as a unique aircraft observation point.



2026

VILNIUS TECH mokslininkai, tirdami 1972 m. statytą Valakampių tiltą, nustatė jo konstrukcines problemas – perdangos įlinkį, nepakankamą laikomąją galią ir plyšius sijose – bei pasiūlė stiprinimo sprendimą įrengiant iš anksto įtemptus plieninius lynus. 2025 m. pradėti darbai baigti 2026 m. pradžioje.

While examining the Valakampiai Bridge built in 1972, VILNIUS TECH scientists identified its structural issues—deck deflection, insufficient load-bearing capacity, and cracks in the beams—and proposed a reinforcement solution by installing prestressed steel cables. The works, which began in 2025, were completed in early 2026.

VILNIUS TECH bendradarbiauja su daugiau nei 470 universitetų iš maždaug 60 pasaulio šalių, kurdamas platų tarptautinių partnerių tinklą. Universitete apie 25 proc. studentų yra tarptautiniai, atvykę iš daugiau nei 90 šalių, o apie 62 proc. studijų programų dėstoma anglų kalba.

VILNIUS TECH collaborates with more than 470 universities in approximately 60 countries worldwide, creating a broad network of international partners. Around 25% of the university's students are international, coming from more than 90 countries, and approximately 62% of its study programs are taught in English.

